

سورة آلِ عَمْرَانَ

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنِ تَهوپه‌ری میهره‌بان و به‌به‌زه‌بی (ناوِیکی پیروزی خودایه) الرَّحِيمِ تَهوپه‌ری به‌خشنده (ناوِیکی پیروزی خودایه)

الم تهلَفَ لامِ میم (۱) اللَّهُ هه‌ر الله (خودایه) لَا إِلَهَ نیه (هیچ) خودایه‌ک إِلَّا تهنه‌ا هُوَ تهنه‌نبیت الْحَيُّ زیندووی ته‌واو

الْقِيَوْمُ راکری هه‌مووبوونه‌وه‌ر (۲) نَزَّلَ دایبه‌زاندوهه عَلَیْكَ - الْكِتَابَ کیتاب - به‌سه‌رتا بِالْحَقِّ به‌حه‌ق مُصَدِّقًا به‌راستدانه‌ر

لَمَّا بؤته‌وانه‌ی بَيْنَ له‌به‌ر يَدَيْهِ ده‌سته‌کانیدان (و له‌پیش تهودا هاتوون) وَأَنْزَلَ هه‌روا - التَّوْرَةَ ته‌ورات

وَالْإِنْجِيلَ و ئینجیلی - دابه‌زاندووهه (۳) مِنْ له قَبْلُ پِیشدا هُدًى بؤ هیدایه‌ت و وه‌ک رَئِیْمُونِیْهِک لِلنَّاسِ بؤ خه‌لک

وَأَنْزَلَ هه‌روا - الْفُرْقَانَ فُورقان و لَیْک جیاکه‌روه‌ری - دابه‌زاندووهه إِنَّ به‌راستی الَّذِينَ تهنه‌وانه‌ی

كَفَرُوا کوفریان کردوه و بروایان نه‌هیناوه بَآيَاتٍ به‌ئایه‌ته‌کانی اللَّهُ خُودَا لَهُمْ بؤوان هه‌یه عَذَابٌ عه‌زاب و تهنه‌شکه‌نجه‌ییکی

شَدِيدٌ زؤر تووند وَاللَّهُ و خُوداش عَزِيزٌ ده‌سه‌لاتداری ذُو خاوهن اسْتِقَامٍ تۆله‌یه (۴) إِنَّ به‌راستی اللَّهُ خُودَا لَا يَخْفَى -

عَلَيْهِ لَی - شاراوه‌ناپی شَيْءٌ (هیچ) شتئ فِي له الْأَرْضِ زه‌ویدا وَلَا و نه ((هیچ) ئیش) فِي له السَّمَاءِ ئاسمان (۵)

هُوَ الَّذِي هه‌ر تهنه‌وه که يُصَوِّرُكُمْ شِیْوه‌تان پیده‌به‌خشی فِي له الْأَرْحَامِ مندالدانه‌کان کَیْفَ چۆن ی یَشَاءُ بویت

لَا إِلَهَ (هیچ) خودایه‌ک نیه إِلَّا تهنه‌ا هُوَ تهنه‌و (خودایه) الْعَزِيزُ ده‌سه‌لاتداری ته‌واو الْحَكِيمُ کاربه‌جئ ته‌واو (۶)

هُوَ الَّذِي هه‌ر تهنه‌وه أَنْزَلَ - عَلَیْكَ بؤ سه‌ر تۆ الْكِتَابَ کیتاب ی - دابه‌زاندووهه مِنْهُ له کیتابه‌که‌دا هه‌یه آیَاتٌ گهلئ ئایه‌ت

مُحْكَمَاتٌ مه‌حه‌که‌من هُنَّ تهنه‌وان أَمْ بنجینه‌وه‌ه بناغه‌ی الْكِتَابِ کیتابه‌که‌ن وَأُخْرٌ و هه‌ندیکی تریش (هه‌ن)

مُتَشَابِهَاتٌ له‌یه‌که‌چوو ون فَأَمَّا جا هه‌ریجی الَّذِينَ تهنه‌وانه‌ی فِي له ناو قُلُوبِهِمْ دلئیاندایه زَیْغٌ لاری و لادان (له‌حه‌ق)

فَيَتَّبِعُونَ تهنه‌وه ده‌که‌ونه‌ه دواى مَا تهنه‌وانه‌ی تَشَابَهَ پِیک ده‌چن مِنْهُ لَیْ اِبْتِغَاءً به‌مه‌به‌ستی (په‌یداکردنی)

الْفِتْنَةَ فَيَتَنَّهُ وَ تَأْوِيلَهُ وَ تَأْوِيلُهُ لَيْكِدَانَهُوهِ (نه گونجاو) وَمَا يَعْلَمُ وَ كَس نازانی

تَأْوِيلَهُ (راستی) لَيْكِدَانَهُوهِ مانا و مه به سته که یان إِلَّا جگه له اللَّهُ خودا وَالرَّاسِخُونَ و ئەوانه ی رووچوون و دامه زراون فِي له

الْعِلْمُ زانست يَقُولُونَ ده ئین آمَنَّا برومان هیناوه بِهِ یی كُلُّ هه مووی مِّنْ له عِنْدِ لایه ن رَبَّنَا پهروه ردیگارمانه وهیه

وَمَا يَذَّكَّرُ و یادناکاته وه و په ند و ئاموژگاری وهرناگری إِلَّا جگه له أُولُو ئەوانه ی خاوهن الْأَلْبَابِ ژیری و هۆشمه ندینه (۷)

رَبَّنَا پهروه ردیگار له لَا تُزِغْ - قُلُوبَنَا دلّه کانمان - لار مه که و لامه ده (له حق و دینه که ت) بَعْدَ پاش ئەوه ی إِذْ که

هَدَيْتَنَا بِنِمْوْنِیت کردوین و هیدایه ت داوین وَهَبْ و به خشه لَنَا پیمان مِّنْ له لَدُنْكَ لایه نی خۆته وه رَحْمَةً به به زه یی و رحمه ت -

إِنَّكَ أَنْتَ به راستی توی هه ر توی الْوَهَّابُ به خشنده ی ته واو (۸) رَبَّنَا پهروه ردیگار إِنَّكَ به راستی هه ر توی

جَامِعُ کۆکه ره وه ی النَّاسِ خه لک لِيَوْمِ بۆ روژی لَا رَيْبَ (هیچ) گومان نییه فِيهِ تیایدا إِنَّ به دلنیایی اللَّهُ خودا

لَا يُخْلِفُ - الْمِيعَادَ به ئین - ناشکیئی و دووا ناخات (۹) إِنَّ به راستی الَّذِينَ ئەوانه ی كَفَرُوا کوفریان کردوه و بۆ پروا بوون

لَنْ هه رگیز تُغْنِي عَنْهُمْ - أَمْوَالُهُمْ مال و سامانیان - سودیان پیناگه یه نی وَلَا و نه أَوْلَادُهُمْ مناله کانیان مِّنَ اللَّهِ له راست خودا

شَيْئًا (هیچ) (سودی) وَأُولَئِكَ و ئەوانه هُم هه رخویان وَقَدْ سوتهمه نی النَّارِ ئاگر (ناگری دۆزه خ) (۱۰)

كَذَّابٍ وه ک نه ریت و خووی آل ده ست و پتوه ندی فِرْعَوْنَ فیرعه ون وَالَّذِينَ و ئەوانه ی مِّنْ له قَبْلِهِمْ پش و انیش بوون

كَذَّبُوا به درویان داناو بروایان نه هینا بَيَاتِمًا به ئایاته کانمان فَأَخَذَهُمْ جَا - اللَّهُ خودا - راپیچی کردن بِذُنُوبِهِمْ به تاوانه کانیه وه

وَاللَّهُ و خوداش شَدِيدُ زۆر توونده الْعِقَابِ سزا که ی (۱۱) قُل بَلَى لِلَّذِينَ به وانه ی

كَفَرُوا کوفریان کردوه و بروایان نه هیناوه: سَتُغْلَبُونَ به دلنیایی له داهاتوئیکی نزیک تیک ده شکینرین و ژێرده خرین

وَتُحْشَرُونَ و کۆده کرینه وه و حه شر ده کرین إِلَى به رهو جَهَنَّمَ دۆزه خ وَبِئْسَ و خراپترین الْمِهَادُ جیگی ئامه ده کراوه (۱۲)

قَدْ ئەوه ته كَانَ - لَكُمْ بۆتان - هه بوو آيَةُ گه وره نیشانه و به لگه یه ک فِي له فِتْنَيْنِ دوو دهسته و تاقم التَّقَاتِ پیک گه یشتن

فَتَهُ تَقْمِيكَ تُقَاتِلُ دَهْجَهَنكِ فِي لَه سَبِيلِ رِيگایِ اللَّهِ خُودَا وَأُخْرَى وَ تَهَوِيتَرِيشِيان كَافِرَةً (تاقمیکي) کافر و بی پروایه

يُرُونَهُمْ دَهْيَان بَيْنَن مِثْلِهِمْ وَهَكَ دُووَهَهَنْدِي خَوْيَان رَأَى بِهِ بَيْنِي الْعَيْنِ چاو وَاللَّهُ وَخُودَاش يُوَيْدُ پِشْتِيوَانِي دَهْكَات بِنَصْرِهِ -

مَنْ كَتَى يَشَاءُ بُوَيْت -بِه سَهْرَخَسْتَن وَ پِشْتِيوَانِي خَوِي إِنَّ بَه رَاسْتِي فِي ذَلِكَ لَهَوْدَا هَهِيه لَعِبَرَةً پَهَنْدِيك (چُون پَهَنْدِي)

لِأُولَى بُو خَاوَهَن الْأَبْصَارِ بِيْنَايِي وَ تَبْرَامَاوَهْكَان (۱۳) زَيْنَ رَا زَانْدَرَاوَهْتَه لِلنَّاسِ بُو خَه لَك حُبُّ حَهْزِي

الشَّهَوَاتِ ثَارَهْزُو وَ لَهْزَهْتَهْكَان مِنْ لَه النَّسَاءِ ثَاْفَرَهْتَان وَالْبَيْنِ وَ نَهْوَه كُورَهْكَان

وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ كَرِي دَرَاو وَبِهْ سَتَرَاوِي لَهْ سَهْرِيَهْكَ دَانَرَاو مِنْ لَه الذَّهَبِ زَيْرِ وَالْفِضَّةِ وَ زِيوُو وَالْخَيْلِ وَ تَهْ سَبِي

الْمُسَوِّمَةِ نِيْشَانْكَرَاو وَالْأَنْعَامِ وَ ثَاْزَهْل وَمَالَاتِ وَالْحَرْثِ وَ كَشْتُوْكَالِ ذَلِكَ تَهْوَانَه مَتَاعُ هَوِي سُوْد وَ رَا بُوَارْدِيكِي كَهْمِي الْحَيَاةِ ثِيَانِي

الدُّنْيَا دُوُونِيَا يَه وَاللَّهُ -و هَهْر خُودَا يَه عِنْدَهُ لَابَهْتِي حُسْنُ - الْمَاءِ جِيْكَاتِ گَه رَا نَهْوَه وَ حَهْوَانَهْوِي -چَاك وَ خَوْش (۱۴)

قُلْ بَلَى أَوْتَيْنَاكُمْ تَهْرِي هَهْوَالْتَانِ پِيْ بَدَهْم بِخَيْرٍ بَه وَهِي جَاكْتَرَه مِنْ ذَلِكَ لَهْوِشْتَانَه لِلَّذِينَ بُو تَهْوَانَهِي

اتَّقُوا لَهْ خُودَا تَرَسَاوَن وَ پَارِيْزْكَاريَان كُرْدُوَه عِنْدَ لَهْ لَآي رَيْبِهِمْ پَهْرُوَهْرْدِگَارِيَان هَهِيه جَنَّاتُ بَاغِ وَ بَاغَاتِي تَجْرِي گُوزَهْرْدَهْكََا وَ تِيْدَهْ پَهْرِيْ

مِنْ لَه تَحْتَهَا زَيْرِيَانْدَا الْأَنْهَارُ رُووبَارَهْكَانِ خَالِدِينَ هَهْتَاهَهْتَا مَاوَهْن فِيهَا تِيْبِيْدَا وَأَزْوَاجُ لَهْ گَهْلْ هَاوِسَهْرَانِي (كَه) مُطَهَّرَةٌ پَاكْكَرَاوَهْن

وَرِضْوَانُ وَ رَهْزَامَهْدِيَهْ كِيْشِ مَنْ لَهْ لَآيَهْن اللَّهُ خُودَا وَاللَّهُ وَ خُودَاش بَصِيرُ تَهْوَاوِيْنِيَا يَه بِالْعِبَادِ بَهَنْدَهْكَانِ (۱۵)

الَّذِينَ تَهْوَانَهِي يَقُولُونَ دَهْلَيْنَ: رَبَّنَا پَهْرُوَهْرْدِيْگَارَه إِنَّا بَهْ رَاسْتِي تِيْمَه آمَنَّا بِرُؤْمَانِ هِيْنَاوَه فَآغْفِرْ جَا خَوْشِ بَه لَنَا بُوْمَانِ لَه

ذُنُوبَنَا تَاوَانَهْكَانْمَانِ وَقْنَا وَ بَمَانِپَرِيْزَهْ لَه عَذَابَ عَهْزَابِ وَ تَهْشَكَهْ نَجَهِي النَّارِ نَاْگَرِ (۱۶) الصَّابِرِينَ ثَارَاْمَگَرِ وَ خُوْرَاْگَرَانِ

وَالصَّادِقِينَ وَ رَاسْتِ وَ رَاسْتِگُوْيَانِ وَالْقَاتِنِينَ وَ بَهْرْدَهْوَامِ مَلَكَهْچِ وَ خُودَا پَهْرَسْتَانِ وَالْمُنْفِقِينَ وَ بَهْخَشَهْرَانِ

وَالْمُسْتَغْفِرِينَ وَ دَاوَاكَارَانِي لِيْخَوْشِ بُووَن وَ لِيْبُوْرْدَهِي بِالْأَشْحَارِ لَهْ بَهْرَهْبِيَانِيَهْكَانِ (۱۷) شَهِدَ - اللَّهُ خُودَا -شَايَهْتِي دَاوَهْ

أَنَّهُ كَهْ بَهْ رَاسْتِي لَا إِلَهَ نِيْبَه (هِيْچِ) خُودَا يَهْكَ (بَهْ حَقِ) إِلَّا تَهْنَهَا هُوَ تَهْو (نَهْبِي) وَالْمَلَائِكَةُ وَ فَرِيْشْتَهْكَانِيْشِ وَأَوَّلُوْ وَ خَاوَهْنَانِي

الْعِلْمُ زانست قَائِمًا هه نَسَابِي بِالْقِسْطِ به دادپه‌روه‌ری لَا إِلَهَ نِیْه (هیچ) خودایه‌ک إِلَّا هُوَ تهنه‌ا ئه‌وه (خودایه)

الْعَزِيزُ ده‌سه‌لانداری ته‌واوی الْحَكِيمُ ته‌واو کاربه‌چی (۱۸) إِنَّ به‌راستی الدِّينَ دین (ی حه‌ق) عِنْدَ لای اللّٰه خودا

الْإِسْلَامُ دینی ئیسلامه وَمَا اخْتَلَفَ و ناکۆک و ناتهبانه‌بوون الَّذِينَ تهنه‌ا ئه‌ی أُوتُوا - الْكِتَابَ کیتاب (ی ئاسمانیان) یان - پیدرا‌بوو

إِلَّا تهنه‌ا مِنْ له بَعْدَ دواي مَا تهنه‌وی که جَاءَهُمْ بۆیان هات الْعِلْمُ زانست و زانین (ی حه‌ق) بَغْيًا به‌هوی سته‌م و حه‌سودی

بَيْنَهُمْ نِیْوان خۆیان وَمَنْ و هه‌رکه‌سی یُكْفَرُ کوفر بکا بِآيَاتٍ به‌ ئایاته‌کانی اللّٰه خودا فَإِنَّ تهنه‌و به‌دُنْیایی اللّٰه خودا

سَرِيعُ خیرایه الْحِسَابِ لِنِیْجینه‌وه و حیسابی (۱۹) فَإِنَّ جا تهنه‌گه‌ر حَاجُوكَ ده‌مه‌ده‌میان له‌گه‌ل کردی فَقُلْ تهنه‌و بَلَى

أَسْلَمْتُ - وَجْهِي ئاراسته و رووی خۆم - به‌خشی و ته‌سلیم کرد لِلّٰه به‌ خودا وَمِنْ هه‌روه‌ها تهنه‌وی

اتَّبَعْنِ به‌ دواي منیش که‌وتوو (هه‌رواده‌کات) وَقُلْ و بَلَى لِلَّذِينَ به‌وانه‌ی أُوتُوا پیداندراره الْكِتَابَ کیتاب

وَالْأُمِّيَّينَ له‌گه‌ل نه‌خوینه‌دواره‌کان أَسْلَمْتُمْ تهنه‌ری ملکه‌چ و ته‌سلیم بوون ؟ فَإِنَّ جا تهنه‌گه‌ر أَسْلَبُوا ملکه‌چ بوون فَقَدْ تهنه‌و به‌دُنْیایی

اهْتَدَوْا رِیْمونیان وه‌رگرت و هیدایه‌ت دران وَإِنْ و تهنه‌گه‌ر تَوَلَّوْا پشتیان هه‌لکرد (و به‌ده‌نگته‌وه نه‌هاتن) فَإِنَّمَا تهنه‌و هه‌ر تهنه‌ونده

عَلَيْكَ له‌سه‌ر تۆیه: الْبَلَاغُ راگه‌یاندنی ته‌واو وَاللّٰه و خوداش بَصِيرٌ بینه‌ری ته‌واوه بِالْعِبَادِ به‌بنده‌کان (۲۰) إِنَّ به‌راستی

الَّذِينَ تهنه‌وانه‌ی یُكْفَرُونَ کوفر ده‌که‌ن بِآيَاتٍ به‌ ئایه‌ته‌کانی اللّٰه خودا وَيَقْتُلُونَ - النَّبِيِّينَ و پتیغه‌مبه‌ران - ده‌کوژن بَغْيًا به‌ بِلَى

حَقِّ (هیچ) حه‌فیک وَيَقْتُلُونَ و - الَّذِينَ تهنه‌وانه‌ی یَأْمُرُونَ فه‌رمان ده‌که‌ن بِالْقِسْطِ به‌ دادپه‌روه‌ری مِنْ له

النَّاسِ خه‌لک - ده‌کوژن فَبَشِّرْهُمْ تهنه‌و مرگینی بده‌ به‌وانه بِعَذَابٍ به‌ عه‌زاب و تهنه‌شکه‌نجه‌یکی أَلِيمٍ زۆر به‌ ئازار (۲۱)

أُولَئِكَ الَّذِينَ تهنه‌و تهنه‌وانه‌ن که حَبِطَتْ پوجه‌ل بۆته‌وه أَعْمَالُهُمْ کار و کرفه‌وه‌کانیان فِي له الدُّنْيَا دونیا

وَالْآخِرَةِ و له‌ ژیا‌نی دووایی وَمَا لَهُمْ و نیه‌تیا‌ن مِّنْ (هیچ) نَاصِرِينَ سه‌رخه‌ر و پشتیوانانی (۲۲) أَلَمْ تَرَ ئایا نه‌تروانیته

إِلَى لای الَّذِينَ تهنه‌وانه‌ی أُوتُوا پیداندراره نَصِيبًا به‌شیک مِّنْ له الْكِتَابِ کیتاب يُدْعَوْنَ بانگه‌ده‌کرین إِلَى بۆلای كِتَابِ کیتابی

اللّٰهُ خُودَا لِيَحْكُمَ تَاكو حوكم و دادوهري بكات بَيْنَهُمْ لَه نِيَوَانِيَان ثُمَّ پاشان يَتَوَلَّى - فَرِيقٌ كُومَه نِيَك

مِنْهُمْ لَه وَاَن - پِشت هه لَدَه كَهَن وَهُمْ وَئَه وَاَنِيَش (ههر) مَعْرُضُونَ لَادَه ر و پِشت لِيَكَه رَن (له حه ق) (٢٣) ذَلِكَ تَه وِش

بِأَنَّهُمْ بَه (هوى) تَه وِى كَه قَالُوا گوتيان لَنْ تَمَسَّنَا هه رگيز - النَّارُ نَاگَر - پَتِيْمَان نَاكَه وِى إِلَّا مَه گَه ر أَيَّامًا رُؤْزَانِيَكِي

مَعْدُودَاتٍ زَمِيْدَرَاوِى (كه م) وَغَرَّهُمْ وَ هه لِيَخَه لَه تَانْدَن وَ فَرِيوِى دَان فِي لَه دِيْنِهِمْ دِيْنَه كَه يَان مَا تَه وِى كَه

كَانُوا يَفْتُرُونَ هه لِيَانْدَه بَه سَت (٢٤) فَكَيْفَ جَا چُون (دَه بِي حَالِيَان) إِذَا كَاتِيَك جَمْعَانَهُمْ كُومَان كَرْدَنَه وِه لِيَوْمَ بُو رُؤْزِي

لَا رَيْبَ (هِيچ) گُومَانِي نِيِيَه فِيْهِ تِيَايِدَا وَوَفِيَتْ وَ بَه تَه وَاوِى يِي دَرَايَه وِه كُلُّ هه مَو وَ نَفْسِي كَه سِي (پَادَاشَت وَ سَزَاي) مَا تَه وِى

كَسَبَتْ بَه دَه سَتِي هِيْنَابُو (له كَار وَ كَرْدَه وِه كَانِي) وَهُمْ وَئَه وَاَنِيَش لَا يُظْلَمُونَ سَتَه مِيَان لِيْنَاكِرِي وَ لِيِيَان كَه مَنَاكِرِيْتَه وِه (٢٥)

قُلْ بَلَى اللّٰهُمَّ تَه ي خُودَايَه مَالِكْ خَاوَه نِي مَالِكِ هه مَو پَادَاشَاهِي تِي وَ مَوْلَا وَ خَاوَه نْدَارِي وَ هه مَو شَتِيَكِي كَه هه بِي تُوْتِي تُو -

الْمَلِكِ پَادَاشَاهِي تِي وَ خَاوَه نْدَارِي تِي - تَه دَه يَت بَه مَن هه ر كَه سِي تَشَاءُ خُوْت بَتَه وِى وَتَزَعُ وَ -

الْمَلِكِ پَادَاشَاهِي تِي وَ خَاوَه نْدَارِي تِي - دَادَه مَالِيْنِي وَ دَه سَه نِيِيَه وِه مِّن لَه وِى تَشَاءُ خُوْت دَه تَه وِى وَتَعَزُّ وَ دَه سَه لَاتْدَار وَ سَه رِبَه رَز دَه كَه ي

مَن تَه و كَه سَه ي تَشَاءُ خُوْت بَتَه وِى وَتَذَلُّ وَ زَه لِيل وَ سَه رَشُورِيَش دَه كَه يَت مَن تَه وِى تَشَاءُ خُوْت بَتَه وِى

يَدِيَكْ هه ر بَه دَه سَتِي تُوِيَه الْخَيْرُ هه مَو خَيْر وَ چَاكَه يَه ك إِنَّكَ بَه رَاَسَتِي تُو عَلَيَّ بَه سَه ر كُلِّ هه مَو شَيْءٍ شَتِي قَدِيرٌ تَوَانَادَارِي

(٢٦) تُولِجُ - اللَّيْلُ شَه و - تَه بَه يَتَه فِي نَاو النَّهَارِ رُؤْز وَتُولِجُ وَ - النَّهَارُ رُؤْزِيَش - تَه بَه يَتَه فِي نَاو اللَّيْلِ شَه و

وَتُخْرِجُ وَ دَه رَدِيْنِي الْحَيِّ زِيْنْدُو مَن لَه الْمَيِّتِ مَرْدُو وَتُخْرِجُ وَ دَه رَدِيْنِي الْمَيِّتِ مَرْدُو مَن لَه الْحَيِّ زِيْنْدُو

وَتَزْرُقُ وَ رِزْق وَ رُؤْزِي تَه بَه خَشِي بَه مَن تَه و كَه سَه ي تَشَاءُ خُوْت بَتَه وِى بَغِيْر بَه بِي حِسَابٍ حِيْسَاب وَ بِي شُومَار (٢٧)

لَا يَخْذُ - الْمُؤْمِنُونَ بَرُوَادَارَان الْكَافِرِينَ كَاْفَرَان - نَاكَه ن بَه أَوْلِيََاءِ دُوسْت وَ پِشْتِيَوَان مِّن دُونِ بِي لَه الْمُؤْمِنِينَ بَرُوَادَارِي تَر

وَمَن وَ هه ر كَه سِي يَفْعَلُ - ذَلِكَ نَاوَا - بَكَات فَلَيْسَ تَه و - مَن پَه يَوَه نْدِي بَه اللّٰهُ خُودَا - نِيِيَه وَ خُودَا دُوسْت وَ پِشْتِيَوَانِي نِيِيَه

فِي لَه شَيْءٍ (هیچ) شئی إِلَّا مه‌گهر أَنْ ته‌وهی که تَقُوا خو بپارێزن مِنْهُمْ لَیِّان تَقَاةٌ خو پاراستنی وَيَحْذَرُكُمْ و -

اللَّهُ خُودا - ئاگه‌دارتان ده‌کاته‌وه و ده‌تاترسیښی لَه نَفْسَهُ خُوی وَآلِی و ههر بۆلای اللّهِ خُودایه الْمَصِيرُ هه‌موو گه‌رانه‌وه و چاره‌نوسی

(۲۸) قُلْ بَلَىٰ إِنَّ تَه‌گهر تَخَفُوا بشارنه‌وه مَا ته‌وهی فِي لَه‌ناو صُدُورُكُمْ سینه و دل‌تان دایه اَوْ یان تَبْدُوهُ ده‌ریبخه‌ن

یَعْلَمُهُ تَه‌و - اللّهُ خُودا - ده‌یزانی وَیَعْلَمُ هه‌روا ده‌زانیت مَا چی فِي لَه‌ناو السَّمَاوَاتِ ئاسمانه‌کانه وَمَا و چی فِي لَه

الْأَرْضِ زه‌وی دایه وَاللّهُ و خُوداش عَلٰی به‌سه‌ر کُلِّ هه‌موو شَيْءٍ شئی قَدِيرٌ زۆر توانا‌داره (وهه‌موو شتییکی پێ ده‌کړی)

(۲۹) یَوْمَ رُؤِی تَجِدُ - کُلِّ هه‌موو نَفْسٍ نه‌فسیک - ده‌بیښی که مَا هه‌رجی عَمِلْتَ کردوویه‌تی مِنْ لَه خَیْرٍ خَیْر و چاکه

تُحْضَرًا ئاماده‌کراوه و هی‌نراوه وَمَا و هه‌رچیش عَمِلْتَ کردوویه‌تی مِنْ لَه سُوءٍ خراپه تَوَدُّ حه‌زده‌کات لَوْ تَه‌گه‌ربه‌هاتایه اَنَّ که

بَیْنَهَا نِیوان تَه‌و وَبَیْنَهُ و نِیوان خُوی (هه‌بوايه) اَمَدًا مه‌ودایه‌کی بَعِيدًا زۆر دوور وَيَحْذَرُكُمْ و - اللّهُ خُودا - وریاتان ده‌کاته‌وه لَه

نَفْسَهُ خُوی وَاللّهُ و خُوداش رَعُوفٌ زۆربه‌به‌زه‌یی و میهره‌بانه بِالْعِبَادِ لَه‌گه‌ل به‌نده‌کانی (۳۰) قُلْ بَلَىٰ إِنَّ تَه‌گهر

کُنْتُمْ تُحِبُّونَ - اللّهُ خُوداتان - خُوش ده‌ویت فَاتَّبِعُونِي ده‌ی دوام بکه‌ون و شوێن پێم هه‌لگرن (ئه‌وساکه) يُحِبُّكُمْ -

اللّهُ خُودا - ئیوه‌ی خُوش ده‌ویت و خُوشه‌ویستتان ده‌کات وَیَغْفِرُ و خُوش ده‌نیت لَكُمْ بۆتان ذُنُوبُكُمْ لَه‌ گونا‌هه‌کانتان

وَاللّهُ و خُوداش غَفُورٌ زۆر لیخُوش بووی رَحِيمٌ به‌به‌زه‌یی و میهره‌بان و به‌خشنده‌یه (۳۱) قُلْ بَلَىٰ أَطِيعُوا گو‌تپایه‌لی -

اللّهُ خُودا وَالرَّسُولُ و پێغه‌مبه‌ر - بکه‌ن فَإِنْ جَا تَه‌گهر تَوَلَّوْا پشتیان هه‌ل‌کرد (و‌گویی ای‌ه‌ل نه‌بوون) فَإِنْ تَه‌وه به‌دل‌نیایی اللّهُ خُودا

لَا يُحِبُّ - الْكَافِرِينَ کافر و بێ پروایانی - خُوش ناویت (۳۲) إِنَّ به‌دل‌نیایی اللّهُ خُودا اصْطَفٰی هه‌ل‌پێژاردووه اَدَمَ ئاده‌م

وَنُوحًا و نوح و آلَ خا‌نه‌واده‌ی إِبْرَاهِيمَ ئیبراهیم و آلَ و خا‌نه‌واده‌ی عِمْرَانَ عیمران عَلٰی به‌سه‌ر الْعَالَمِينَ جیهانیان (۳۳)

ذُرِّيَّةٌ نه‌وه‌گه‌لیک بَعْضُهَا هه‌ندیکیان مِنْ لَه بَعْضٍ هه‌ندیکن وَاللّهُ و خُودا سَمِيعٌ زۆر بیسه‌ری عَلِيمٌ زۆر زانا‌یه (۳۴)

إِذْ کاتێ قَالَتْ - امْرَأَتُ خَیْزانی عِمْرَانَ عیمران - گو‌تی رَبِّ په‌روه‌ردیگاره إِيَّی من به‌پاستی نَذَرْتُ نه‌زرم کردوه لَكَ بۆتۆ

مَا تَهْوَى فِي لَهَاوِ بَطْنِي سَكَم دَايَه مُحَرَّرًا بَه نَزَادَكِرَاوِي فَتَقَبَّلْ جَا قَبُولِي بَكِه مِّنِّي طَلِيم إِنَّكَ بَه رَاسَتِي تَوِي أَنْتَ هَهَر تَوِي

السَّمِيعُ تَهَاوَوِ بِيَسَهَرِي الْعَلِيمُ تَهَاوَوِ زَانَا (٣٥) فَلَمَّا جَا كَاتِي وَضَعَهَا سَكِهَكِهِي دَانَا قَالَتْ گوتِي رَبِّ پَه رَوَه رَدِيگَارَه

إِنِّي تَهْوَمَن وَضَعَهَا سَكِهَكِهَم دَانَا أَنْتِي مِي يَه وَاللَّهِ وَخُودَا أَعْلَمُ زَانَا تَرَه بِمَا بَهْوَهِي وَضَعَتْ دَايَنَاوَه (بُووِيَهَتِي) وَلَيْسَ وَ -

الذَّكْرُ نَرَه كَالْأُنْثَى وَهَك مِي يَه - نِيَهه وَإِنِّي وَ بَه رَاسَتِي مَن سَمِيَّتَهَا نَاوِيَم نَاوَه مَرِيَمَ مَه رِيَهَم وَإِنِّي وَ بَه دُنْيَايِي مَن

أَعِيذُهَا تَه وَ دَه پَارِيَم بِكَ بَه تَوِ وَ ذُرِّيَّتَهَا لَه گَه لَ نَهْوَه كَانِيَشِي مَن لَه الشَّيْطَانِ شَهِيَتَانِي الرَّجِيمِ رَه جَم كِرَاو وَ دُور خِرَاوَه لَه رَه حَمَه ت

(٣٦) فَتَقَبَّلَهَا تَه وَسَاكِه - رَبُّهَا پَه رَوَه رَدِيگَارِي (- نَه زَرَه كِهِي) قَبُولُ كِرَدِ بِقَبُولِ بَه قَبُولُ كِرَدِنِيَكِي حَسَنِ چَاك

وَأَنْبَتَهَا وَ پِيِي گَه يَانَد (وَهَك نَه مَامِيَك) نَبَاتًا پِيَنگَه يَانَدِنِيَكِي حَسَنًا چَاك وَ كَفَّلَهَا وَ - زَكْرِيَّا زَه كَه رِيَا - بُووبَه كَه فِيل وَ سَه رَه رَشْتِيَارِي

كَلَّمَا هَهَر جَارِي دَخَلَ عَلَيْهَا - زَكْرِيَّا زَه كَه رِيَا - لِيِي بَه ژَوُور كَه وَت بُوِ الْحِرَابِ مِي حِرَابِ وَ شُوِيَنِي خُودَا پَه رَسْتِيَه كِهِي وَجَدَ بِيَنِي

عِنْدَهَا لَاي هَهِيَه رِزْقًا رِزْق وَ خَوَارْدِنِي قَال گوتِي يَا تَهِي مَرِيَمَ مَه رِيَهَم أَنِّي لَكَ - هَذَا تَهْوَه ت - لَه كُوِي بُوو؟ قَالَتْ گوتِي

هُوَ تَهْوَه مَن لَه عِنْدَ لَاي إِلَه خُودَايَه إِنَّ بِيَنگُومَان إِلَه خُودَا يَرْزُقُ رِزْق وَ خَوَارْدَن دَه دَاتَه مَن هَه رَكِه سِي كَه يَشَاءُ بِيَهْوِيَت

بِغَيْرِ بَه بِيَنِي حِسَابِ حِسَاب وَ بِيَنِي شُومَار (٣٧) هُنَالِكَ لَهْوِي دَعَا - زَكْرِيَّا زَه كَه رِيَا - پَارَايَهْوَه لَه رَبُّهُ پَه رَوَه رَدِيگَارِي قَال گوتِي

رَبِّ پَه رَوَه رَدِيگَارَه هَبْ بَه خَشَه لِي پِيَم مَن لَه لَدُنْكَ لَايَه نِي خُوْتَهْوَهْوَه ذُرِّيَّةٌ نَهْوَهِيَكِي طَيِّبَةٌ پَاك وَ چَاك إِنَّكَ بَه رَاسَتِي تَوِ

سَمِيعُ بِيَسَهَرِي الدُّعَاءِ دُوعَاي (٣٨) فَنَادَتْهُ تَه وَسَاكِه الْمَلَائِكَةُ فَرِيَشْتَه كَان - بَانْگِيَا نَكِرَد وَهُوَ لَه وَ كَاتَهِي تَهْو قَائِمٌ وَهَسْتَاوَوِ بُوو

يُصَلِّي نُوِيژِي دَه كِرَد فِي لَه الْحِرَابِ مِي حِرَابَه كَه: أَنْ كَهْوَا إِلَه خُودَا يُبَشِّرُكَ مَرْگِيَنِيَت دَه دَاتِي يَحْيَى بَه يَه حِيَا

مُصَدِّقًا بَه رَاسَتِ دَانَه رَوِ بَرَوَاكِرِي بِكَلِمَةٍ بَه وَتَهِيَه ك مَن لَه إِلَه خُودَا وَه وَ سَيِّدًا وَ گَهْوَرَهِيَه ك وَ حَصُورًا وَ (خُوْگَر وَ خُوْپَارِيژ)

وَنَبِيًّا وَ پِيَغَه مَبَهَرِي مَن لَه الصَّالِحِينَ چَاكَان (٣٩) قَال (زَه كَه رِيَا) گوتِي رَبِّ پَه رَوَه رَدِيگَارَه أَنِّي چُون يَكُون دَه بِيَنِي لِي بُوَم

غَلَامٌ كُورِي؟ وَقَدْ وَ تَهْوَه تَه بَلَّغْنِي گَه يَشْتُوَه پِيَم الْكِبَرُ پِيَرِي! وَ أَمْرَاتِي وَ خِيَزَانَه كَه شَم عَاقِرٌ نَه زُوَكِيَكِه قَال (پَه رَوَه رَدِيگَارِي) وَتِي

كَذَلِكَ هه‌رئاوا **اللَّهُ** خودا **يَفْعَلُ** - مَا ئه‌وه‌ی **يَشَاءُ** بيه‌وێت - ده‌يكات (٤٠) **قَالَ** گوێ **رَبِّ** په‌روه‌ردیگاره **اجْعَلْ** -

لِي بۆم - دانێ **آيَةً** ئایه‌ت و نیشانه‌یه‌کی دیار **قَالَ** گوێ **آيَتِكَ** ئایه‌ت و نیشانه‌که‌ت **أَلَا** ئه‌وه‌یه‌ که نا

تُكَلِّمُ دوێ (وقسه‌ ناکه‌یت) له‌گه‌ڵ **النَّاسِ** خه‌لك **ثَلَاثَةَ** سێ **أَيَّامٍ** پۆژان **إِلَّا** مه‌گه‌ر **رَمَزًا** به‌ ره‌مز و ئیشاره‌ت **وَأَذْكُرُ** و یادێ -

رَبِّكَ په‌روه‌ردیگارت - بکه‌وه **كَثِيرًا** زۆر **وَسَبِّحْ** وته‌سبیحات بکه **بِالْعَشِيِّ** به‌ ئیواران و **وَالْإِبْكَارِ** و به‌ره‌به‌یانیان (٤١)

وَإِذْ و کاتی **قَالَتْ** - **الْمَلَائِكَةُ** فریشته‌کان - گوێیان **يَا** ئه‌ی **مَرْيَمُ** مه‌ریه‌م **إِنَّ** به‌راستی **اللَّهُ** خودا **اصْطَفَاكِ** تۆی پاک بژێرکردوه

وَوَطَّهَّرَكِ و تۆی زۆر پاک‌کردۆته‌وه **وَاصْطَفَاكِ** و پاک بژێری کردووی **عَلَى** به‌سه‌ر **نِسَاءِ** ئافره‌تان **الْعَالَمِينَ** جیهانیان (٤٢)

يَا ئه‌ی **مَرْيَمُ** مه‌ریه‌م **اقْنِي** به‌رده‌وام ملکه‌چ و ژێرفه‌رمانی بکه **لِرَبِّكِ** بۆ په‌روه‌ردیگارت **وَأَسْجُدِي** و سوخته‌ ببه

وَارْكَبِي و کړنۆش به‌ره **مَعَ** له‌گه‌ڵ **الرَّاكِبِينَ** کړنۆش به‌ران (٤٣) **ذَلِكَ** ئه‌وه **مِنْ** له **أَنْبَاءِ** هه‌واڵه‌کانی **الْغَيْبِ** غه‌یبه

نُوحِيهِ به‌ وه‌حی و سروش ڕاده‌گه‌یه‌نین **إِلَيْكَ** بۆ تۆ **وَمَا كُنْتَ** و - **لَدَيْهِمْ** تۆ لایان - نه‌بووی **إِذْ** کاتی **يُلْقُونَ** -

أَقْلَامَهُمْ پێنوسه‌کانیان - هه‌لده‌دا **أَيُّهُمْ** کێیان **يَكْفُلُ** که‌فاله‌ت و سه‌ره‌پرشتیاری **مَرْيَمَ** مه‌ریه‌م - بکات **وَمَا كُنْتَ** و تۆش -

لَدَيْهِمْ لایان - نه‌بووی **إِذْ** کاتی **يَخْتَصِمُونَ** کێشه‌یان بوو مشت و مریان ده‌کرد (٤٤) **إِذْ** کاتی **قَالَتْ** -

الْمَلَائِكَةُ فریشته‌کان - گوێیان **يَا** ئه‌ی **مَرْيَمُ** مه‌ریه‌م **إِنَّ** به‌راستی **اللَّهُ** خودا **يُبَشِّرُكِ** مزگینیت ده‌دانی **بِكَلْبَةٍ** به‌ وته‌یه‌ک

مِنْهُ له‌ (خودای) وه‌ **اسْمُهُ** ناوی **الْمَسِيحِ** مه‌سیح **عِيسَى** عیسی **ابْنُ** کوری **مَرْيَمَ** مه‌ریه‌م **وَجِيئًا** پیاوماقوول و پایه‌دار بێ **فِي** له

الدُّنْيَا دنیا **وَالْآخِرَةِ** و پۆژی دووایی **وَمِنْ** هه‌روا له‌ **الْمُقَرَّبِينَ** نزیکراوانه (٤٥) **وَيُكَلِّمُ** و قسه‌ده‌کات له‌گه‌ڵ **النَّاسِ** خه‌لك

فِي له‌ناو **الْمُهْدِ** بێشکه‌ و لانکدا **وَكَهَلًا** وه‌هروا له‌کاتی که‌هلی **وَمِنْ** و له‌ **الصَّالِحِينَ** چاکانیشه (٤٦) **قَالَتْ** (مه‌ریه‌م) گوێ

رَبِّ په‌روه‌ردیگاره **أَنِّي** چۆن - **يَكُونُ** ده‌بێ **لِي** بۆ من **وَلَدٌ** کوڕیک **وَلَمْ يَمْسَسْنِي** کاتی وێم نه‌که‌وتوه‌ و تخونم نه‌که‌وتوه‌

بَشَرٌ (هیچ) مرو‌فیک ؟! **قَالَ** گوێ **كَذَلِكَ** هه‌رئاوا **اللَّهُ** خودا **يَخْلُقُ** دروست ده‌کا **مَا** هه‌ر شتیک **يَشَاءُ** بيه‌وێت **إِذَا** کاتیک

قَضَى - أَمْرًا كار و فه رمانیکی - بپاردا (که بی) فَإِنَّمَا ئەوه هەر ئەوهنده يَقُولُ ده ئیت له یی: کُن بهه فَيَكُونُ ئیتر ده بیت

(٤٧) وَيُعَلِّمُهُ و فیری - الْكِتَابَ کیتاب وَالْحِكْمَةَ و حیکمهت وَالتَّوْرَةَ تهورات وَالْإِنْجِيلَ ئینجیل ی - ده کات (٤٨)

وَرَسُولًا هه روا پیغه مبه ریکه إِلَى بۆ بَنِي نهوهی إِسْرَائِيلَ ئیسرائیل (جوله که کان) أَنِّي قَدْ (ده لێ) ئەوه ته من جِئْتُكُمْ هیناومه بۆتان

بِآيَةٍ نِشانه و ئایه تیک مِّنْ له رَبِّكُمْ پهروه ردیگارتانه وه أَنِّي من خَوْم أَخْلُقُ شئ دروست ده که م لَكُمْ بۆتان مِّنْ له الطِّينِ قور

كَهَيْئَةِ له شیوهی الطَّيْرِ تهیر فَأَنْفَخُ جا فوو ده که م فِيهِ تیایدا فَيَكُونُ ئیتر ده بیت طَيْرًا تهیریک بِإِذْنِ به ئیزن و ری پیدانی

اللَّهُ خودا وَأُورِئُ و چاک ده که مه وه الْأَكْمَه ئەو کویره ی که هەر به کویره ی بووه وَالْأَبْرَصَ و به له ک وَأُخِي و زیندوو ده که مه وه

الْمَوْتِ مردووان بِإِذْنِ به ری پیدانی و ئیزنی اللَّهُ خودا وَأُنَبِّئُكُمْ و هه و ئلتان پیده ده م بِمَا ده باره ی ئەوهی تَأْكُلُونَ ده خۆن

وَمَا و ئەوهی تَدْخِرُونَ هه ئده گرن فِي له ناو يُؤْتِكُمْ ماله کانتان إِنَّ بِيْغُومَانَ فِي ذَلِكَ له ودا هه به لَايَةً ئایهت و نیشانه یی

لَكُمْ بۆ ئیوه إِنْ ئە گهر كُنْتُمْ ئیو - مُؤْمِنِينَ بروا دار (-بووین) (٤٩) وَمُصَدِّقًا و به راست دانهر لِّمَا بۆ ئەوهی

بَيْنَ يَدَيَّ له بهرده ستم دایه (و پیشان هاتوه) مِّنْ له التَّوْرَةَ تهورات وَلِأَحِلَّ هه روا تا کوو حه لال بکه م لَكُمْ بۆ ئیوه

بَعْضُ هه ندی له الَّذِي ئەوهی حَرَّمَ حه رام کرابوو عَلَيْكُمْ له سه رتان وَجِئْتُكُمْ و هاتووم بِآيَةٍ به ئایه تیک مِّنْ له

رَبِّكُمْ پهروه ردیگارتانه وه فَاتَّقُوا جا پارێزکار بن و بترسن اللَّهُ له خودا وَأَطِيعُوا و گوێرایه ئیم بۆ بکه ن (٥٠) إِنْ به راستی

اللَّهُ خودا رَبِّي پهروه ردگاری من وَرَبِّكُمْ و پهروه ردگاری ئیوه شه فَاعْبُدُوهُ ده ملکه چی بن و بیپه رستن هَذَا ئەوهیه

صِرَاطٌ پانه ریگی مُسْتَقِيمٌ راست و دروست (٥١) فَلَمَّا جا کاتی أَحَسَّ - عِيسَى عیسا - هه ستیکرد به مِنْهُمْ -

الْكُفْرَ کوفر و بی بروای - لئیان قَالَ گوئی مَنْ کي أَنْصَارِي پشتیوانی منه إِلَى بۆلای اللَّهُ خودا ؟ قَالَ -

الْحَوَارِيُّونَ حه واریه کان - یه ک ده نگ گوئیان نَحْنُ ئیمهین أَنْصَارُ پشتیوانان بۆ اللَّهُ خودا (و ریگکه ی) آمَنَّا بروامان هیناوه

بِاللَّهِ به خودا وَاشْهَدْ تۆ شایهت به بِأَنَّا که وا به راستی ئیمه مُسْلِمُونَ ملکه چی ئه وین و موسلمانین (٥٢) رَبَّنَا پهروه ردیگاره

آمَنَّا بِرُؤُوسِهِمْ هِنَا بِمَا بِهِ وَهِيَ أَنْزَلَتْ تَوَدَّاهُ زَانِدُوهُ وَاتَّبَعْنَا وَبِهِ دَوَايَ - الرَّسُولَ بَيْغَهُ مَبْرَهَ كَه - كَه وَتَوَوِين

فَأَكْتَبْنَا نَيْتِر بَمَان نَوُوسَه مَعَ لَه گَهَل الشَّاهِدِينَ شَاهِ تَه كَان (٥٣) وَمَكْرُوا (بِ) بِرُؤُوسِهِ بَه نِي ئِيسْرَائِيلِ) پِيلَانْگِيرِيَان كَرْد وَمَكْرَ و -

اللَّهُ خُودَاش (بِهَامْبَه رِيَان) پِيلَانِي گِيرَا وَاللَّهُ وَخُودَاش خَيْرُ چَاكْتَرِين وَبَاشْتَرِينِي الْمَاكِرِينَ پِيلَانْگِيرَانَه (٥٤) إِذْ كَاتِي كَه قَالَ -

اللَّهُ خُودَا - گُونِي يَا نَهِي عِيسَى عِيسَا إِنِّي (دَلْنِيَابَه) مَن مُتَوَفِّكَ وَهَفَات پِيكَه رِي تَوَم وَرَافِعُكَ وَبِهَرْزَكَه رَه وَهِي تَوَم

إِلَيَّ بُولَاي خَوَم وَمُطَهَّرُكَ وَپَاكْزَكَه رَه وَهِي تَوَم مَن لَه الَّذِينَ نَه وَانَهِي كَفَرُوا بِرُؤُوسِهِ نَه هِينَاوَه وَكُوفَرِيَان كَرْدَه وَجَاعِلُ و -

الَّذِينَ نَه وَانَهِي اتَّبَعُوكَ دَوَات كَه وَتَوُون (-دَه خَه مَه) فَوْقَ سَه رُوي الَّذِينَ نَه وَانَهِي كَفَرُوا كُوفَرِيَان كَرْدَه إِلَى تَاكُو وَيَوْمَ يَوْمِي

الْقِيَامَةِ رَه سَتَاخِرَا وَقِيَامَه تُمْ پَاشَان إِلَى هَر بُولَاي خَوَمَه مَرْجِعُكُمْ گَه رَانَه وَهَتَان فَأَحْكُمُ نَيْتِر دَاوَه رِي دَه كَه م

بَيْنَكُمْ لَه نِيَوَانْتَان فِيمَا لَه وَشْتَانَهِي كُنْتُمْ پِيشَان - فِيهِ تِيَايَا تَخْتَلِفُونَ جِيَاوَا زِدَه بُوُون وَنَا تَه بَادَه بُوُون (٥٥) فَأَمَّا جَا هَه رُجِي

الَّذِينَ نَه وَانَهِي كَفَرُوا كُوفَرِيَان كَرْدَه فَأَعَذَّبْنَاهُمْ نَه وَه نَه شَكَه نَجَه وَعَه زَابِيَان دَه دَه م عَذَابًا عَه زَابِيَكِي شَدِيدًا زُور تَوُونَد فِي لَه

الدُّنْيَا دُوُونِيَا وَالْآخِرَةِ وَرُؤُوسِي دَوَايِيش وَمَا و - لَّهُمْ بُوَيَان - نِيِيَه مِّنْ هِيَج نَّاصِرِينَ پِشْتِيَوَانَان وَسَه رَخَه رَانِي (٥٦)

وَأَمَّا وَهَه رُجِي الَّذِينَ نَه وَانَهِي كَه آمَنُوا بِرُؤُوسِهِ هِينَاوَه وَعَمِلُوا وَكُرْدُوُونِيَانَه الصَّالِحَاتِ چَاكَه كَان فَيُؤْفِقْنَاهُمْ نَه وَ -

أُجُورَهُمْ پَادَاشْتِي خُوَيَان - بَه تَه وَاَوِي دَه دَاتِي وَاللَّهُ وَخُودَاش لَا يُحِبُّ - الظَّالِمِينَ سَه تَه مَكَارَان - ي خُوش نَاوِيَت (٥٧)

ذَلِكَ نَه وَهِي (كَه بَاسْكَرَا) تَلَّوْهُ - عَلَيْكَ بَه سَه رَتُو دَا - دَه يَخُونِيْنَه وَه يَه ك لَه دَوَاي يَه ك مِّنْ لَه الْآيَاتِ نَاهِي تَه كَان وَالذِّكْرِ وَزِيكِرِي

الْحَكِيمِ حَه كِيم (٥) (٥٨) إِنَّ بَه رَاسْتِي مَثَلْ نَمُونَهِي عِيسَى عِيسَا عِنْدَ لَای اللَّهُ خُودَا كَمَثَلِ وَه ك نَمُونَهِي آدَمَ تَادَه مَه

خَلَقَهُ دُرُوسْتِي كَرْد مِّنْ لَه تُرَابِ خُولُ تُمْ پَاشَان قَالَ - لَه يِي گُوت كُنْ بَبَه فَيَكُونُ نَيْتِر بُوُو (٥٩)

الْحَقُّ هَه رُجِي حَق وَرَاسْتِي يَه مِّنْ لَه لَایَهَن رَبِّكَ پَه رَه رَدِي گَارْتَه وَهِي فَلَا تُكُنْ - مِّنْ لَه

الْمُتَرِينَ نَه وَكَه سَاْنَهِي كَه گُومَان دَه كَه ن - مَه بَه (٦٠) فَمَنْ جَا هَه رَكَه سِي حَاجَّكَ دَه مَه دَه مِي لَه گَهَل كَرْدِي فِيهِ دَه رِيَارَهِي نَه وَ

مِنْ لَهُ بَعْدَ دَوَايَ مَا تَهْوَى جَاءَكَ بَوْت هَات مِنْ لَهُ الْعِلْمُ زَانِسْت (و راستی تهومه سه له یه) فَقُلْ تَهْوَى بَلَى تَعَالَوْا وَهَرَن

نَدْعُ بَانِگ بَكه یَن اَبْنَاءَنَا مَنَالَه کَانَمَان وَاَبْنَاءُكُمْ وَمَنَالَه کَانَتَان وِنِسَاءَنَا و نافرته کَانَمَان و نِسَاءُكُمْ و نافرته کَانَتَان

وَأَنْفُسَنَا و خَوْمَان (و خوییه کان) وَأَنْفُسَكُمْ خَوْتَان (خوییه کانتان) ثُمَّ پاشان نَبْتَهْلَن دوعایه کی دوور و درنژ وراست و له دله وه بکه یین

فَنَجْعَلُ ثَبْرَ - لَعْنَتَ (له دووعایه که) له عنه تی اللّٰه خودا عَلٰی لَهُ الْكَافِرِينَ دروژنه کان - بکه یین (۶۱) اِنْ به راستی هَذَا تَهْوَى

لَهُوْ و هَر تَهْوَى یه الْقَصَصُ جیرۆکی الْحَقُّ حَق و راست وَمَا و نییه مِنْ (هیچ) اِلَّا هِرستراوی (به حَق) اِلَّا تَهْنَاهَا

اللّٰهُ خودا (ی پهروه ردیگار نه بِن) وَاِنْ و به راستی اللّٰهُ خودا لَهُوْ هِرخوی الْعَزِيزُ زَال و بالادهستی

الْحَكِيمُ خاوه نی تهواوی حیکمهت و کاربه جی یه (۶۲) فَاِنْ جَا تَهْگەر تَوَلَّوْا پشْتیان تیکرد (ی) فَاِنْ تَهْوَى بِنِگومان اللّٰهُ خودا

عَلِيمُ زاناییه بِالْمُفْسِدِينَ به تیکدر و خراپکاران (۶۳) قُلْ بَلَى يَا تَهْی اَهْلَ خاوهن الْكِتَابِ کیتابه کان تَعَالَوْا وَهَرَن

اِلٰی بُولَی کَلِمَةً وَتَهْیه کی سَوَاءٍ یه کسان بَيْنَنَا له نیوان ئیمه وَبَيْنَكُمْ و نیوان ئیوه اَلَّا نَعْبُدُ کهوا نه په رستین (شتی) اِلَّا جَگه له

اللّٰهُ خودای پهروه ردیگار وَلَا تُشْرِكْ و شَهِرِکْ وهاوَهْل دانه نیین بِه بَوَى شَيْئًا (هیچ) شَتِی وَلَا يَتَّخِذْ - بَعْضُنَا هِنْدِیکمان

بَعْضًا هِنْدِی - نه که یین به اَرْبَابًا خوداوه ندانئ مِّنْ لَهُ دُونِ غهیری اللّٰهُ خودای پهروه ردیگار فَاِنْ جَا تَهْگەر

تَوَلَّوْا پشْتیان هه لکرد (وبه ده متانه وه نه هاتن) فَقُولُوا تَهْوَى بَلِین اَشْهَدُوا ئیوه شایه تی بدهن بِأَنَّا کهوا بِنِگومان ئیمه یین

مُسْلِمُونَ (بۆ خودا) ملکه چین و موسلمانین (۶۴) يَا اَهْلَ تَهْی خاوهن الْكِتَابِ کیتابه کان لَمْ بَوِجِی مُحَاجُونَ ده مه قاله ده کهن

فِي دهر باره ی اِبْرَاهِيمَ ئیبراهیم وَمَا اُنْزِلَتْ و - التَّوْرَةُ تهورات وَالْاِنْجِيلُ ئیجیل یش - دانه به زیتراوه اِلَّا تَهْنَاهَا مِنْ لَهُ

بَعْدَهُ دَوَی ئیبراهیم (نه بِن) اَفَلَا تَهْری ئیتر تَعْقِلُونَ تیناگه ن و پیناگه ن (۶۵) هَا تَاهَوَه ته اَنْتُمْ ئیوه هَنُوْلَاءِ تَهوکه سانه

حَاجَّتُمْ ده مه ده متانکرد و (به حساب خَوْتَان به لگه تان هینایه وه) فِيمَا دهر باره ی تَهْوَى لَكُمْ بِه - عِلْمُ زَانِسْت تان - یی تَهْیه

فَلَمْ ئیتر بَوِجِی مُحَاجُونَ ده مه قاله ده کهن و به حساب به لگه دیننه وه فِيمَا دهر باره ی تَهْوَى لَيْسَ لَكُمْ بِه -

عِلْمٌ زانست تان - پیتی نییه وَاللَّهُ و خوداش يَعْلَمُ (هه موو شتی) ده زانی وَأَنْتُمْ و ئیوه لَا تَعْلَمُونَ نازانن (٦٦) مَا كَانَ -

إِبْرَاهِيمَ ئیبراهیم یهودیًا جووله که - نه بوو وَلَا نَصْرَانِيًّا و نه صرانی و دیانیش نه بوو وَلَكِنْ به لام كَانَ - حَنِيفًا حنیفی

مُسْلِمًا ملکه چ و موسلمان (-بوو) وَمَا كَانَ واهه رگیز - مِنْ لَهُ الْمُشْرِكِينَ هاوه لدانه ر و موشریکان - نه بووه (٦٧) إِنَّ به راستی

أُولَى نزیکترینی النَّاسِ خه لک بِإِبْرَاهِيمَ بۆ ئیبراهیم لِلَّذِينَ هه ر ئه وانه ن که اتَّبِعُوهُ پیبه پی که وتنه دوا ی ئه وو وَهَذَا له گه ل ئه م

النَّبِيِّ پیغه مبه ره وَالَّذِينَ و ئه وانه ی آمَنُوا برویان هیناوه وَاللَّهُ و خوداش وَلِيٌّ دۆست و پشتیوانی الْمُؤْمِنِينَ بروداران (٦٨)

وَدَّتْ - طَائِفَةٌ دهسته وکۆمه ئی مِنْ لَهُ أَهْلُ خاوهن الْكِتَابِ کیتابه کان (دیان و جوله که کان) - زۆرحه زیان کرد لَوْ ئه گه ر

يُضِلُّونَكُمْ ئیوه له ری لاده ن و گومرأتان بکه ن وَمَا يُضِلُّونَ و گومرآنکه ن (که س) إِلَّا تَهْنَأُ أَنْفُسُهُمْ خویان (نه پی)

وَمَا يَشْعُرُونَ و هه ستیش ناکه ن (٦٩) يَا تَهْی أَهْلُ خاوهن الْكِتَابِ کیتابان (له دیان و جوله کان) لَمْ بۆچی

تَكْفُرُونَ برۆ ناهینن و کوفر ده که ن بِآيَاتِ به ئایه ته کا نی اللّهِ خودا وَأَنْتُمْ له حا لی ئیوه تَشْهَدُونَ ده بین و شاهیدحانن (٧٠)

يَا تَهْی أَهْلُ خاوهن الْكِتَابِ کیتابه کان لَمْ بۆچی تَلْبِسُونَ - الْحَقَّ حه ق - تیکه ل ده که ن و به رگ پۆش ده که ن

بِالْبَاطِلِ به وه ی ناحه ق و پروبوچیهِ وَتَكْتُمُونَ و ده شارنه وه الْحَقَّ حه ق و راستی وَأَنْتُمْ له و کا ته ی ئیوه تَعْلَمُونَ ده زانن (حه ق کامه یه)

(٧١) وَقَالَتْ و - طَائِفَةٌ دهسته و تاقمی مِنْ لَهُ أَهْلُ خاوهن الْكِتَابِ کیتابه کان - گو تیان: آمَنُوا برۆا بئین بِالَّذِي به وه ی

أُنْزِلَ دابه زینراوه عَلَى بۆ سه ر الَّذِينَ ئه وانه ی آمَنُوا برویان هیناوه وَجْهَ رووی (سه ره تایی) النَّهَارِ رۆژ وَانْكُفُّوا و کوفربکه ن

آخِرُهُ کۆتاییه که ی لَعَلَّهُمْ به لکوو ئه وان يَرْجِعُونَ ده گه رینه وه (بۆ کوفر) (٧٢) وَلَا تُؤْمِنُوا وه (به که سی) باوه ر و متمانه مه که ن

إِلَّا تَهْنَأُ لِنَ (به وه ی) تَبَعَ که وتۆته دوا ی دِينَكُمْ دینه که تان - قُلْ بَلَى إِنَّ به راستی اِهْدِيْ هیدایه ت (ی حه ق و ته واو)

هَدَى هه ر هیدایه تی اللّهِ خودایه - أَنْ (که چی جووه کان به یه ک ده ئین) نه وه ک يُؤْتِيْ - أَحَدٌ که سیک - پیتی بدری مِثْلَ وه ک

مَا نه وه ی أُوتِيْتُمْ پیتان دراوه أَوْ يَان يُحَاجُّوكُمْ ده مه ده متان له گه ل بکه ن و به لگه یان به سه رتان زالبی عِنْدَ لای

رَبُّكُمْ^٢ پهروهردیگارتان قُلْ بَلَىٰ إِنَّ^١ بهرستی الْفَضْلَ هه موو فەزل و چاکهیهک بَدَّ به دهستی اللّهِ خودایه یُؤْتِيهِ دهیدات به

مَنْ^٣ ئهوهی یَشَاءُ^٢ بیهوئیت وَاللّهُ و خوداش وَاسِعٌ فرهوانی به خشی عَلِيمٌ زۆر زانایه (٧٣) یَخْتَصُّ تایبه تمه ند ده کا

بِرَحْمَتِهِ به رهحمهت و میهره بانی خوئی مَنْ^٤ ئه و که سهی یَشَاءُ^٣ بیهوئیت وَاللّهُ و خوداش ذُو^١ خاوهنی الْفَضْل -

الْعَظِيمِ مه زنترین - فەزل و به خششه (٧٤) وَمِنْ^٥ وه (ههیه) له أَهْلِ^١ خاوهنی الْكِتَابِ کیتابه کان مَنْ^٢ که سانی إِنْ^٣ ئه گهر هاتوو

تَأْمَنُ^١ بیکه یته ئه مین و ده ستپاک بِقِنطَارٍ له سهر قنطاریک (باریه کی زۆر وهک سهد ره تل ئالتوون) یُؤَدِّهِ^٢ دیگپرته وه إِلَيْكَ^٣ بۆ لات

وَمِنْهُمْ^٤ وه (ههشیانه) له وان مَنْ^٥ که سانی إِنْ^٦ ئه گهر تَأْمَنُ^٣ بیکه یته ئه مین بِدینارٍ له سهر دیناریک لَا یُؤَدِّهِ^٤ نایگپرته وه إِلَيْكَ^٥ بۆت

إِلَّا^١ مه گهر مَا^٢ ئه وهی دُمْتُ^٣ بهرده وام عَلَيْهِ^٤ له سهر (سهر) ی قَائِمًا^٥ پاوه ستاو بیت ذَلِكَ^٦ ئه وهش بَأَنَّهُمْ^٧ به (هوی) ئه وهی

قَالُوا^١ گوته بوویان لَیْسَ - عَلَيْنَا^٢ له سه رمان - نییه فِي^٣ له لایه ن الْأُمَمِينَ^٤ نه خوئنده واره کانه وه سَبِيلُ^٥ (هیچ) به لگه و به تاواندانانی

وَيَقُولُونَ^١ و - عَلَى^٢ به ده م اللّهِ خودا الْكَذِبَ^٣ درۆ - ده ئین وَهُمْ^٤ و خویشان يَعْلَمُونَ^٥ ده زانن (٧٥) بَلَىٰ^٦ به ئی (له سه ر یانه)

مَنْ^١ هه رکه سی أَوْفَى^٢ به ته وای - بَعْدَهُ^٣ عه د و په یمانی خوئی - به جی گه یان دبی وَاتَّقَى^٤ و پارێزکاری کردبی فَإِنَّ^٥ ئه وه به دنیایی

اللّهِ خودا يُحِبُّ - الْمُتَّقِينَ^١ پارێزکار و له خودا ترساوانی خوئ دهوئیت (٧٦) إِنَّ^٢ نه رستی الَّذِينَ^٣ ئه وانه ی شَتْرُونَ^٤ -

بَعْدَهُ^١ به په یمانی اللّهِ خودا وَأَيَّمَانِهِمْ^٢ وسوئند خواردنیان ثَمَّنَا^٣ پارهیه کی قَلِيلًا^٤ که م - ده کړن أُولَئِكَ^٥ ئه وانه

لَا خَلَاقَ^١ (هیچ) به شی نییه لَهُمْ^٢ بۆیان فِي^٣ له الْآخِرَةِ^٤ رۆژی دووایی وَلَا یُكَلِّمُهُمْ^٥ و - اللّهِ خودا - نادوئ له گه ئیان

وَلَا یَنْظُرُ^١ و ناروائی إِلَيْهِمْ^٢ بۆیان یَوْمَ^٣ رۆژی الْقِيَامَةِ^٤ قیامهت وَلَا یُزَكِّيهِمْ^٥ و پاکیان ناکاته وه وَلَهُمْ^٦ و بۆوان ههیه

عَذَابٌ^١ عه زاب و ئه شکه نجهیه کی أَلِيمٌ^٢ زۆر به ئازار (٧٧) وَإِنَّ^٣ و به دنیایی مِنْهُمْ^٤ له واند ههیه لَفَرِيقًا^٥ کۆمه ئیک یَلُودُونَ^٦ -

أَلَسِنَتُهُمْ^١ زمانه کانیان - باده ده ن بِالْكِتَابِ^٢ به (خوئنده نه وهی) کیتاب لِتَحْسَبُوهُ^٣ تا و بزائن ئه وهی ده یخوئینه وه مِنْ^٤ له

الْكِتَابِ^١ کیتابه که دایه وَمَا هُوَ^٢ و ئه و - مِنْ^٣ له الْكِتَابِ^٤ کیتابدا - نییه وَيَقُولُونَ^٥ و ده ئین هُوَ^٦ ئه و مِنْ^٧ له عِنْدِ^٨ لایه ن

اللَّهُ خُودايه وهيه وَمَا هُوَ وَتَهُوَ - مِنْ لَه عِنْدِ لايهن اللَّهُ خُوداو - نِيه وَيَقُولُونَ وَ - عَلَى لَه سهر (به دهم) اللَّهُ خُودا

الْكَذِبَ درؤ - ده ئين وَهُمْ وَخُوشِيَان يَعْلَمُونَ ده زانن (٧٨) مَا كَانَ نَه بُووه لِشَرِّ بُو (هيچ) به شهرئِ أَنْ كَه يُوْتِيَهُ -

اللَّهُ خُودا الْكِتَابَ كِيتَابِي - پي بدا وَالْحُكْمَ لَه گهل حوكم وفه رمانره واي وَالنُّبُوَّةَ وَ پيغه مبه رايه تي ثُمَّ پاشان يَقُولَ بَلَى

لِلنَّاسِ به خه لك: كُونُوا بِنَه عِبَادًا بَه نده گهل ليك لِي بُو مِنْ مِنْ دُونِ جگه لَه اللَّهُ خُودا وَلَكِنْ بَه لكو كُونُوا بِنَ به

رَبَّانِيْنَ (كومه له كه سيكي) خُودايي بِمَا به (هوئ) ته وهى كه كُنْتُمْ ئيوه تَعْلَمُونَ - الْكِتَابَ كِيتَابَتَان - فَيَرْ (خه لك) ده كرد

وَبِمَا وَ به (هوئ) ته وهى كه كُنْتُمْ ئيوه تَدْرُسُونَ ديراسه تتان ده كرد (٧٩) وَلَا يَأْمُرُكُمْ هه روا فره رمانتان پي ناكات أَنْ كَه

تَتَّخِذُوا - الْمَلَائِكَةَ فَرِيشتَه كان وَالنَّبِيِّينَ وَ پيغه مبه ران - هه لَبْزَتَرَن وَ بكه ن به أَرْبَابًا خُودا وه ندانيك أَيَاْمُكُمْ ثايا فره رمانتان پي ده كات

بِالْكَفْرِ به كوفر وين باوه ري بَعْدَ پاش ته وهى إِذْ كَه أَنْتُمْ ئيوه مُسْلِمُونَ مُوسْلَمَان بُوون وَ ملكه چ بُوون (٨٠)

وَإِذْ وَه (باس بكه) كا ئي أَخَذَ - اللَّهُ خُودا مِيثَاقَ پهي ماني النَّبِيِّينَ پيغه مبه راني - وه رگرت: لَمَّا به وهى آتَيْتُكُمْ پيم به خشيبوون

مِنْ لَه كِتَابِ كِيتَاب وَحِكْمَةٍ وَ حِكْمَه ت ثُمَّ پاشان جَاءَكُمْ بُوْتَان هَاتِبِيَّت رَسُولُ پيغه مبه ريكَ مُصَدِّقُ به راستدانهر بِنِ

لَمَّا بُووهى مَعَكُمْ لَاتَانَه لَتُؤْمِنَنَّ (ته وه) هه رده بِنِ بَرَوَاهِيْنِن بِه يِي وَلَتَنْصُرَنَّ وَ هه رده بِنِ پشْتِيَوَانِي لِي بكه ن وَ سه ري بخه ن

قَالَ گو ئي أَفَرَزْتُمْ ثايا دانوو پي داهينا وَأَخَذْتُمْ وَ - عَلَى لَه سهر ذَلِكَ ئه وه دا إِصْرِي عَهْد وَ پهي ماني منتان - وه رگرت؟

قَالُوا گو تيان أَفَرَزْنَا دانمان پي داهينا قَالَ گو ئي فَاشْهَدُوا ده شاهيد بن وَأَنَا وَ منيش مَعَكُمْ لَه گهل ئيوه مِنْ لَه

الشَّاهِدِينَ شاهيدانم (٨١) فَمَنْ جَا هه ركه سي تَوَلَّى پشت هه لبا بَعْدَ پاش ذَلِكَ ئه وه فَأُولَئِكَ هُمُ ئه وه به راستي ته وانه

الْفَاسِقُونَ فاسيق وَ ده رچووي ته واون (٨٢) أَفَغَيَّرَ ثايا غه يري دِينِ ديني اللَّهُ خُودا (يان) يَغُونُ ده وي وَلَهُ كَه هه ر بُو ته وه

أَسْلَمَ ملكه چ بُووه مِنْ ته وهى فِي لَه السَّمَاوَاتِ ناسمانه كان وَالْأَرْضِ وَ زه وي دايه طَوْعًا به خوئي وَ رها بي

وَكَرَّهَا وَ به ناخوئي وَإِلَيْهِ وَ هه ر بُو ته ویش يُرْجَعُونَ ده گيرد رتي نه وه (٨٣) قُلْ بَلَى آمَنَّا بِرُؤُوسِ هِيْنَا بِاللَّهِ به خُودا

وَمَا وَهَىٰ أَنْزَلَ دَابَّهٖنَا وَهَىٰ عَلَيْنَا ۖ بَشَرًا مِّنَّا ۖ وَمَا وَهَىٰ أَنْزَلَ دَابَّهٖنَا وَهَىٰ عَلَىٰ بَشَرٍ مِّنَّا ۖ وَإِبْرَاهِيمَ

وَإِسْمَاعِيلَ وئیسماعیل **وَأِشْحَاقَ** و ئیسحاق **وَيَعْقُوبَ** و یه‌عقوب **وَالْأَسْبَاطَ** و (دوازده) نه‌وه‌کان **وَمَا** و ئەوه‌ی

أُوتِيَ هَيْزَابُو وَدَرَابُو بِهِ مُوسَىٰ مُوسَىٰ وَ عِيسَىٰ وَ النَّبِيُّونَ وَ پِيغَهْمَبَرَانِ مِنْ لَهُ رَبِّهِمْ پَهْرُوهرْدگاریانه وه

لَا نُفَرِّقُ جِیَاکَری ناکهین بَیْنَ نِیَوَانِ أَحَدٍ یَه کِیکِ مَنِّهْمُ لَه وَا ن وَخُنْ وَ نَیْمَه ش لَه هَر بَوَّه وَ مُسْلِمُونْ مَلکه چَبووین وَ مَوسْلَمَانِینْ

(۸۴) وَمَنْ يَبْتَغِ دَاوَابَكَ وَبِهَوِيَّتْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا دِينِي (بئی به دینی) فَلَنْ تَهُوَّهُ رَكِيز -

يُقْبَلُ قبول - ناکړی مِنْهُ لَیْ وَهُوَ و هەر ئه‌ویش فِي له الْآخِرَةِ پوڅی دووای دا مِنْ له الْخَاسِرِينَ (ته‌واو) خه‌ساره‌تمه‌ندان ده‌بی

(۸۵) **كَيْفَ** چۆن **يَهْدِي** رېنمونی ده کات **اللَّهُ** خودا **قَوْمًا** قهومیك **كَفَرُوا** کوفریان کردوه **بَعْدَ** پاش

إِيْمَانِهِمْ ئِيْمَان و پرواهينان و شَهِدُوا و شايتيان داوه اَنَّ كَه وَا الرُّسُولَ پيغهمبره كه حَقُّ حَق و راسته

وَجَاءَهُمْ وَبُيَانُ هَاتُووه **الْبَيِّنَاتُ** ٦ به‌لځه پوښ و ښکاراځان **وَاللَّهُ** ٧ و خودا **لَا يَهْدِي** ٨ هيدايهت نادات و پيښموني -

الْقَوْمَ تَهُوْخُهُ لِكَانِهِ كَهَ الظَّالِمِينَ تَهُوْاسْتَهُ مَكَارِنَ - نَكَاتٌ (٨٦) أُولَئِكَ تَهُوَانَهُ جَزَاؤُهُمْ جِزَا وَ سَزَايَانِ تَهُوْهِيهِ أَنْ كَهَ عَلَيْهِمُ -

لَعْنَةُ لَهُ عَنْهُ تَى اللّٰهِ خُودَا وَ الْمَلَا ئِكَةِ فَرِي شْتِهْ كَانِ وَالنَّاسِ وَ خَه لَكِيَّانِ - لَه سَه رِبِّيْ أَجْمَعِيْنَ گَشْتِيَّانِ (۸۷)

خَالِدِينَ ههتاها تاي ماوهن فَيَا تاييدا لَا يُخَفِّفُ سووک نا کرئ عَنْهُمْ له سهريان الْعَذَابُ عه زاب و ئه شکه نهجه

وَلَا هُمْ يَنْظُرُونَ مؤلّف دهرین (۸۸) إِلَّا جگه له الَّذِينَ ئەوکه سانهی تَابُوا په شیمان بوینهوه و توبه یانکردوه

مِنْ لَهُ بَعْدُ دَوایِ ذَٰلِكَ تَهْوِدا وَاصْلَحُوا و چاکسازیان کردوه فَإِنَّ تَهْوِه به دَلْنِیایِ اَللّٰهُ خُودا غُفُورٌ زُور لَیْبُوردهی

رَحِيمٌ زُورٌ به‌خشنده‌یه (۸۹) إِنَّ به‌دلنیايي الَّذِينَ ئه‌وانه‌ی كَفَرُوا كوفريان كرده بَعْدَ پاش اِيْمَانِهِمْ ئيمان و بپرواهيتانيان

ثُمَّ اَزْدَادُوا زِيَادَةً يَوْمَ حُكْمٍ لَهُ كُفْرًا لَهُ كُفْرًا وَ بَيِّنَاتٍ لِّكَ بِرُءُوسِهِمْ لَنَ (٢٥) هَهُ رَكِيز - تَقْبَلُ قَبُولًا - نَاكِرًا تَوْبَتَهُمْ تَوْبَةً وَ يَهْدِيهِمْ يَهْدًى

وَأُولَئِكَ هُمُ الصَّالُونَ گومرا و سه رليشيواوي نه اوون (۹۰) إِنَّ بَهَاسْتِي الَّذِينَ ئهوانه ي

كَفَرُوا كوفريان كردوه وَمَاتُوا و مردوون وَهُمْ كاتى ئەوان كُفَّارُ (كافرن) فَلَنْ ئەوهه‌رگيز - يُقْبَلُ قبول - ناكړى مِنْ له

أَحَدِهِم يه‌كښكيان مِلٌّ پرى الْأَرْضِ زهوى ذَهَبًا زېر وَلَوْ هه‌رچه‌ند افْتَدَى بِهِ به‌و (زېر) ه - فیده‌یه‌ی (خوى) بدا

أُولَئِكَ ئەوانه هُم بۆيان هه‌یه عَذَابٌ عه‌زاب و ئەشكه‌نجه‌یه‌كى أَلِيمٌ زۆر به‌ ئازار وَمَا لَهُمْ و ئەوان نیانه مِنْ (هیچ)

نَاصِرِينَ پشتیوان و سه‌رخه‌رانى (۹۱) لَنْ هه‌رگيز - تَتَّالُوا - الْبَرَّ چاكه‌كارى ته‌واوتان - ده‌ست ناكه‌وى

حَتَّى تُفَفِقُوا هه‌تا نه‌به‌خشن مِمَّا له‌وه‌ی تُحِبُّونَ خۆتان چه‌زى لیده‌كه‌ن وَمَا و ئەوه‌ی تُفَفِقُوا ده‌یه‌به‌خشن مِنْ له

شَيْءٍ (هه‌ر) شتَّى فَإِنَّ ئەوه‌به‌دُنیاىی اللَّهِ خودا بِهِ - عَلِيمٌ زۆر زانایه‌یى (۹۲) كُلُّ هه‌موو الطَّعَامِ خواردنه‌كان كَان -

حَلًّا حه‌لّال - بوون لَبِئْسَ بۆ نه‌وه‌كانى إِسْرَائِيلَ يه‌عقوب (جوله‌كه‌كان) إِلَّا ته‌نها - مَا ئەو - نه‌بى (كه) حَرَمَ - إِسْرَائِيلُ يه‌عقوب

عَلَى له‌سه‌ر نَفْسِهِ خوى - حه‌رام كرده‌بوو مِنْ له قَبْلِ پېش ئەوه‌ی أَنْ كه تَنْزَلَ - التَّوْرَةُ ته‌ورات - دابه‌زێږى قُلْ بلى

فَاتُوا ده‌ی - بِالتَّوْرَةِ ته‌ورات - به‌یئن فَاتَلُوهَا ئیتر بیخوێنه‌وه إِنْ ئەگه‌ر هاتوو كُنْتُمْ ئیو - صَادِقِينَ راستگو - بووین (۹۳)

فَمَنْ جا هه‌ركه‌سى اقْتَرَى - عَلَى به‌ده‌م اللَّهِ خودا الْكَذِبَ دروى - هه‌له‌به‌ستى مِنْ له بَعْدِ دواى ذَلِكَ ئەمه‌دا

فَأُولَئِكَ هُم ئەوه‌به‌راستى ئەوانه الظَّالِمُونَ سته‌مكارى ته‌واون (۹۴) قُلْ بلى صَدَقَ - اللَّهُ خودا - راستى گوت

فَاتَّبِعُوا ئیتر به‌دواى - مِلَّةَ مېلله‌ت و ئابى إِبْرَاهِيمَ ئیبراهیم - بکه‌ون حَنِيفًا به‌حه‌نیفى و ږوو له‌حه‌ق وَمَا وهه‌رگيز - كَانْ مِنْ له

الْمُشْرِكِينَ هاوه‌لدا نه‌ران و موشریکان - نه‌بوو (۹۵) إِنْ به‌راستى أَوَّلَ يه‌كه‌م بَيْتٍ مال وَضِعَ دانراى لِلنَّاسِ بۆ خه‌لك

لِلَّذِي هه‌ر ئەوه‌یه‌كه‌ بَيْكَةً له‌مه‌كه‌یه مَبَارَكًا موباره‌ك و پږفه‌ږ وَهْدَى و هیدایه‌ت و ږنمونیه‌كه لِلْعَالَمِينَ بۆ جیهانیان (۹۶)

فِيهِ تیایدايه آيَاتٌ گه‌لى ئایه‌ت و نیشانه‌ی بَيِّنَاتٌ ږوون و ئاشکرا مَقَامٌ شوئى وه‌ستان (و خودا په‌رستى) إِبْرَاهِيمَ ئیبراهیم

وَمَنْ و هه‌ركه‌سى دَخَلَهُ بچېته‌ناوى كَان - آمِنًا ئەمین و ئاسووده - ده‌بى وَلِلَّهِ وه‌حه‌قى خودایه عَلَى له‌سه‌ر النَّاسِ خه‌لك

حُجَّ چه‌ج كرده‌ن و ږویشن بۆ الْبَيْتِ ئەو ماله‌ مِنْ هه‌ركه‌سى اسْتَطَاعَ بتوانى إِلَيْهِ بۆى سَبِيلًا ږیگا (بگړیته‌به‌ر) وَمَنْ و هه‌ركه‌سى

كَفَرَ كُوفِرِي كَرْد وَبَاوَه رِي نَه هِيْنَا فَإِنَّ تَهْوَه بَه دَنْيَايِ اَللّٰهُ خُودَا غَنِيُّ پَيُوسِي تِي نِيَه وَ دَهْوَلَه مَهْنَد وَ بِي نِيَا زَه عَنِ لَه

اَلْعَالَمِينَ هَه مَوُو جِيَهَانِيَان (٩٧) قُلْ بَلِي يَا تَهِي اَهْلَ الْكِتَابِ كِيْتَاب هَكَان (جوله كه و دِيَانَه كَان) لَمْ بُوْجِي

تَكْفُرُونَ كُوفِر دَه كَهَن بِآيَاتِ بَه ثَايَه تَه كَانِي اَللّٰهُ خُودَا وَاللّٰهُ لَه كَاتِي خُودَا شَهِيدُ شَايَه تَه عَلِي لَه سَهَر مَا تَهْوَه ي

تَعْمَلُونَ تِيْوَه دَه يَكَهَن (٩٨) قُلْ بَلِي يَا تَهِي اَهْلَ الْكِتَابِ خَاوَهَن كِيْتَابَه كَان لَمْ بُوْجِي تَصُدُّونَ رِيْگَرِي دَه كَهَن عَنِ لَه

سَبِيلِ رِيْگَايِ اَللّٰهُ خُودَا مَنْ (له) تَهْوَانَه ي آمَنَ بَرَوَايَان هِيْنَاوَه تَبْغُونَهَا دَه تَانَهْوِي (رِيْگَايِ خُودَا) عَوَجًا خَوَار وَ خِيْجِي بِي

وَأَنْتُمْ لَه كَاتِيْدَا تِيْوَه خُوْتَان شُهَدَاءُ شَايَه تَن وَمَا اَللّٰهُ وَهَر گِيْز خُودَا - بِغَاغِلِي بِي نَاگَا - نِيْبِيَه عَمَّا لَهْوَه ي تَعْمَلُونَ تِيْوَه دَه يَكَهَن

(٩٩) يَا هُوِي اَيُّهَا تَهِي اَلَّذِينَ تَهْوَانَه ي آمَنُوا بَرَوَاتَان هِيْنَاوَه اِنْ تَه گَهَر هَاتُوُو تَطِيعُوا گُوْتِرَايَه لِي بَكَهَن لَه فَرِيْقًا دَه سَتَه يَه ك

مَنْ لَه اَلَّذِينَ تَهْوَانَه ي أُوتُوا - الْكِتَابِ كِيْتَابِيَان - پِيْدِرَاوَه (له جوله كه و دِيَانَه كَان) يَرُدُّوْكُمْ تَهْو - بَعْدَ پَاش

إِيْمَانِكُمْ بَرَوَاهِيْنَانْتَان - هَه تَان دَه گِيْرَنَهْوَه وَ دَه بَنَه كَافِرِينَ كُوْمَه لِيْكِ كَافِرُوْبي بَرَوَا (١٠٠) وَكَيْفَ وَ چُون تَكْفُرُونَ كُوفِر دَه كَهَن

وَأَنْتُمْ لَه كَاتِي تِيْوَه تَلِي - عَلَيْكُمْ بَه سَهَر تَانْدَا - دَه خُوْتِيْنْدِرِيْتَهْوَه آيَاتُ ثَايَا تَه كَانِي اَللّٰهُ خُودَا وَفِيْكُمْ وَ لَه نَاو تِيْوَه ش دَايَه

رَسُولُهُ پِيْغَه مَبَهْرَه كَه ي وَمَنْ وَ هَه رَكَه سِي يَعْتَصِمَ بَخَوَازِي سَه قَامْگِيْرِي وَ پِشْت بَبَه سَتِي بِاللّٰهِ بَه خُودَا فَقَدْ تَهْوَه بَه دَنْيَايِ

هُدِي رِيْنَمُوْنِيْكَرَاوَه اِلَى بُو صِرَاطٍ شَارِيْگَايِيْكِ مُسْتَقِيْمٍ رَاسْت وَ دُرُوسْت (١٠١) يَا اَيُّهَا هُو تَهِي اَلَّذِينَ تَهْوَانَه ي

آمَنُوا بَرَوَاتَان هِيْنَاوَه اتَّقُوا پَارِيْزْكَارِي بَكَهَن وَ بَتْرَسَن لَه اَللّٰهُ خُودَا حَقَّ - تُقَاتِيَه تَه قَوَاو تَرْسَانِيْكِ - حَهَق (شَايَسْتَه ي تَهْو بِي)

وَلَا تُؤْمِنَنَّ وَ اَهْرَه گِيْز نَه كَهَن بَمَرَن اِلَّا مَه گَهَر وَأَنْتُمْ لَه حَالِي كَه تِيْوَه مُسْلِمُونَ مُوسْلَمَان وَ مَلَكَه چَن (بُو خُودَا) (١٠٢)

وَاعْتَصِمُوا وَ خُو تُونْد بَغْرَن بِجَبَلٍ بَه گُورِيْسِي اَللّٰهُ خُودَا جَمِيْعًا هَه مَوْتَان وَلَا تَفَرَّقُوا كُوْمَه لَ كُوْمَه لَ وَ پَهْرَت وَ بَلَاو مَه بَن

وَأَذْكُرُوا وَ يَادِي - نِعْمَتَ نَاز وَ نِيْعِمَه تِي اَللّٰهُ خُودَا - بَكَه نَهْوَه عَلَيْكُمْ لَه سَهَر تَان اِذْ كَاتِي كَه كُنْتُمْ تِيْو - اَعْدَاءُ دُوْژْمَانِيْن

فَالْفَ تَهْوَه بُوُو (خُودَا) - يِيْن نِيْوَان قُلُوْبِكُمْ دَلَه كَانْتَانِي - سَاَزَانْد فَأَصْبَحْتُمْ تِيْتَر - يَنْعِمْتِيَه بَه نِيْعِمَه تِي تَهْو (-بُوُون بَه) اِيْخَوَانًا بَرَايَانِي

وَكُنْتُمْ عَلَىٰ سَهَرٍ شَفَا رَوْحِي لَهُ حُفْرَةٌ جَالِيٍّ مِّنَ النَّارِ تَأْغُرُ بِوُجُوهِكُمْ فَآنْقَضَتْ وَجُوهُكُمْ (خودا) ئيويهى -

مِنْهَا لِي - دهر باز کرد كَذَلِكَ ثَاوَا يَبِينُ - اللَّهُ خودا - رۆن و ئاشكرا ده كا لَكُمْ بۆتان آيَاتِهِ ئايه ته كانى لَعَلَّكُمْ به ئكوو

تَهْتَدُونَ بِي رَاسْت دهدۆزنه وه و په يره وى ده كه ن (۱۰۳) وَلَتَكُنْ وَ بَا - مِّنْكُمْ لَهُ ئيويه اُمَّةٌ كَوْمَه لَ و ئومه تى - بى

يَدْعُونَ بَانْگَاوَزِي بَكَه ن اِلَى بُو الْخَيْرِ ته وای خیر وَيَأْمُرُونَ وَ فەرمان بکه ن بِالْمَعْرُوفِ به چا که

وَيَنْهَوْنَ وَ رېگريو قه ده غه کارى بکه ن عَنِ لَهُ الْمُنْكَرِ کاره نامۆ و خراپه کان وَأُولَٰئِكَ هُمُ و هه ر ئه وانه

الْمُفْلِحُونَ سه رکه وتوو و سه رفرازه کان ن (۱۰۴) وَلَا تَكُونُوا و ئاوا مه بن كَالَّذِينَ وه ك ئه وانه

تَفَرَّقُوا په رت و كۆمه ل كۆمه ل بوون وَ اخْتَلَفُوا و جياواز و ناته با بوون مِّنْ لَهُ بَعْدَ دَوَاي مَا ئه وى جَاءَهُمْ -

الْبَيِّنَاتُ به ئگه ديار و ئاشكرا كانيان - بۆهاتبوو وَأُولَٰئِكَ وَ ئه وانه هُمُ بۆيان هه يه عَذَابُ عه زاب و ئه شكه نجه يه كى

عَظِيمٌ زۆر گه وره و مه زن (۱۰۵) يَوْمَ رَوْزَى (كه) تَبْيَضُّ - وَجُوهُ گه ليك روو - سڀى ده بى وَ سَوْدُ و -

وَجُوهُ گه لى رووش - په ش ده بىن فَأَمَّا جَاهِرِجى الَّذِينَ ئه وانه اسودت په ش هه ئگه راوه وَجُوهُهُمْ روويان

أَكْفَرْتُمْ ئه وه كو فرتان كرده بَعْدَ پاش اِيْمَانِكُمْ بړوا هينانتان ؟ فَذُوقُوا ده بچيژن الْعَذَابُ عه زاب و ئه شكه نجه بِمَا به وى

كُنْتُمْ ئيويه جارن تَكْفُرُونَ بړواتان نه ده هينا و كو فرتان ده كرد (۱۰۶) وَأَمَّا وَ هه رچى الَّذِينَ ئه وانه اَيَّضَتْ سڀى بوو

وَجُوهُهُمْ روويان فَيِ ئه وه له ناو رَحْمَةٍ په حمه تى اللَّهِ خودا دان هُمُ ئه وان فِيهَا تيايدا خَالِدُونَ ماوه ن هه تا هه تاي

(۱۰۷) تِلْكَ ئه وانه آيَاتُ ئايه ته كانى اللَّهِ خودا ن تَتْلُوها يه ك له دواى يه ك - عَلَيْكَ به سه رتان - ده يخوتينه وه

بِالْحَقِّ به حق وَمَا - اللَّهُ و خودا يُرِيدُ - نايه وىيَ ظُلْمًا (هيچ) زولم سته ميک لِلْعَالَمِينَ بۆ جيهانيان (۱۰۸)

وَلِلَّهِ و هه ر هى خودايه مَا ئه وى فِي له السَّمَاوَاتِ ئاسمانه کان وَمَا و ئه وى فِي له الْأَرْضِ زه ويديايه وَإِلَى و هه ر بۆلاى

اللَّهُ خودا تَرْجِعُ ده گيردريته وه الْأُمُورُ كار و فەرمانه کان (۱۰۹) كُنْتُمْ ئيويه - خَيْرَ چا كترين اُمَّةٌ ئوممه ت - بوون

أُخْرِجَتْ دهرهتيران لِلنَّاسِ بۆ خه ئك تَأْمُرُونَ فهرمان دهكهن بِالْمَعْرُوفِ به چاكه وَتَهْنُونَ و قه دهغه كاری دهكهن عَنْ له

الْمُنْكَرِ خراپه و كاری ناپهسند و نابهجي وَتُؤْمِنُونَ و بړوا دینن بِاللَّهِ به خدا وَلَوْ جا نه گهر آمَنَ - أَهْلُ تههلی

الْكِتَابِ كیتاب - بړوایان هینا بوايه لَكَانَ تهو - خَيْرًا چاکتر (-بوو) لَهُمْ بۆیان مِّنْهُمْ لهوان (ههيه) الْمُؤْمِنُونَ بړواداران

وَأَكْثَرُهُمْ و زۆربه شيان الْفَاسِقُونَ (له دين) دهرچوو وفاسقن (۱۱۰) لَنْ يَضُرُّكُمْ هه رگيز زهره رتان پیناگه يه نن إِلَّا مه گهر

أَذَى ټه زيه ټي (-كه م نه بي) وَإِنْ و نه گهر بيت و يُقَاتِلُوكُمْ تهوان بجهنگن له گه لتان يُولُوكُمْ تهو -

الْأَذْبَارَ پشت و پاشهل - تان تيد هكهن (و ږاده كهن) ثُمَّ پاشانیش لَا يُنْصَرُونَ سه رناخرين (۱۱۱) ضُرِبَتْ درا

عَلَيْهِمْ به سه رياندا الدِّلَّةُ ټيردهسته يي و ريسوايى أَيْنَ مَا له هه ركوي ثَقِفُوا توش هاتن إِلَّا تهنها بِحَبْلِ به پهت و پهيمانى (نه بي)

مِّنَ له الله خوداو وَحَبْلِ پهت و پهيمانى مِّنَ له النَّاسِ خه ئك وَبَاءُوا و (دهستيان كهوت) وگه ږانه وه

بِغَضَبٍ به توره يي و خه شمى مِّنَ له الله خوداو وَضُرِبَتْ ودر ا عَلَيْهِمْ به سه رياندا الْمَسْكَنَةُ هه ژارى و نه دارى ذَلِكَ تهو ههش

بِأَنَّهُمْ به (هوئى) وهى تهوان كَانُوا يَكْفُرُونَ كوفريان ده كرد بآيَاتٍ به ثايه ته كاني الله خودا وَيَقْتُلُونَ و دهيانكوشت

الْأَنْبِيَاءَ پيغه مبه ران بغير به بي حَقٍّ (هيچ) حه قتيك ذَلِكَ تهو ههش بِمَا به وهى عَصَا سه رينچيان كرد

وَكَانُوا يَعْتَدُونَ و دهست درټيژى وتهعه ددايان ده كرد (۱۱۲) لَيْسُوا تهوان - سَوَاءٌ وهك يهك - نين مِّنَ له ناو أَهْلُ تههلی

الْكِتَابِ كیتاب دا (ههيه) أُمَّةٌ ئومهت و كؤمه ئيكي قَائِمَةٌ سه قامگير وړاوه ستاو يَتْلُونَ تهوان - آيَاتٍ ثايه ته كاني

الله خودا - دهخويننه وه آنَاءَ له كات و ساته كاني اللَّيْلِ شهواندا وَهُمْ و تهوانيش يَسْجُدُونَ سوژده ده بهن (۱۱۳)

يُؤْمِنُونَ بړوا دینن بِاللَّهِ به خدا وَالْيَوْمِ و ږوژى الْآخِرِ دوايى وَيَأْمُرُونَ و فهرمان دهكهن بِالْمَعْرُوفِ به چاكه

وَيَنْهَوْنَ و قه دهغه كاری دهكهن عَنْ له الْمُنْكَرِ خراپه و كاری ناپهسند ونابهجي وَيَسَارِعُونَ وپهله و دهستپيښخه رى دهكهن فِي له ناو

الْخَيْرَاتِ كار هه چاكه كان وَأُولَئِكَ و تهوانه مِّنَ له الصَّالِحِينَ پياوچاكان ن (۱۱۴) وَمَا وهه رچى يَفْعَلُوا دهيكهن مِّنَ له

بِذَاتِ بهوہی (ههیه) له ناو **الْصُّدُورِ** سینهو دَلان (۱۱۹) **إِنْ** ئه گهر بَیت و **تَمَسَّكُمْ** به ئاستهم بهرتان کهوئ **حَسَنَةً** چاکه ییک

تَسُوهُمْ (ئهوه) نیگه رانیان ده کات **وَإِنْ** و ئه گهر **تُصَبِّحُكُمْ** بهر ئیوه بکهوئ **سَيِّئَةً** خرابیک **يَفْرَحُوا** ئهوان دلخۆش ده بن **بِهَاطِئِي**

وَإِنْ و ئه گهر بَیت و **تَصْبِرُوا** ئیوه ئارام بگرن **وَتَتَّقُوا** و لهخودا بترسن و خو بپارێزن **لَا يَضُرُّكُمْ** - **كَيْدُهُمْ** (ئهوه) فیل و پیلانی ئهوان

شَيْئًا (هیچ) - زهره رتان لی نادات **إِنَّ** بیگومان **اللَّهُ** خودا **بِمَا يَعْمَلُونَ** - **مُحِيطٌ** تهواوئاگه داره و دهویداو - بهوہی ئهوان دهیکهن

(۱۲۰) **وَإِذْ** وه (باس بکه) کاتی که **غَدَوْتُ** به بهیانی ده رچوویت **مِنْ** له **أَهْلِكَ** مال و کهس و کارته وه **تَبَوَّئْتُ** -

الْمُؤْمِنِينَ برواداره کان - باش داده مه زړینی له **مَقَاعِدَ** جیگا و پیگه کان **لِلْقِتَالِ** بۆ جه ننگردن **وَاللَّهُ** و خودا **سَمِيعٌ** زور بیسه ری

عَلِيمٌ زور زانیه (۱۲۱) **إِذْ** کاتی که **هَمَّتْ** - **طَائِفَتَانِ** دوو کۆمه ل **مِنْكُمْ** له نگۆ - ویستیان **أَنْ** که

تَفْشَلَا له ترسانا پاشه کشه بکهن **وَاللَّهُ** له کاتی خودا **وَلِيَهُمَا** دۆست و پشتیوانی ئهوانه **وَعَلَى** و با ههر به **اللَّهُ** خودا

فَلْيَتَوَكَّلْ پشت بههستن و تهوه کول بکهن **الْمُؤْمِنُونَ** برواداره کان (۱۲۲) **وَلَقَدْ** بیگومان و به ته حقیق **نَصَرَكُمْ** -

اللَّهُ خودا - ئیوهی سه ریخست **يَذَرُ** له بهدر **وَأَنْتُمْ** لهو کاته ی ئیو - **أَذِلَّةٌ** بیده سه لات و لاواز - بوون

فَاتَّقُوا جا پارێزکاری بکهن و بترسن له **اللَّهُ** خودا **لَعَلَّكُمْ** به لکوو **تَشْكُرُونَ** سوپاس گوزار بین (۱۲۳) **إِذْ** که **تَقُولُ** -

لِلْمُؤْمِنِينَ به برواداره کان ت - ده گوت: **أَلَنْ** ئایا - **يَكْفِيكُمْ** بۆ ئیوه کافی و بهس - نییه **أَنْ** که

يَمْدُكُمْ بۆتان رهوان بکا و کۆمه کتان بکات **رَبُّكُمْ** پهروه ردیگارتان **بِثَلَاثَةِ** به سی **آلَافٍ** ههزاران **مِنْ** له **الْمَلَائِكَةِ** فریشته کان

مَنْزِلِينَ دابه زێربان (۱۲۴) **بَلَىٰ** به ئی **إِنْ** ئه گهر **تَصْبِرُوا** خوڤاگرن **وَتَتَّقُوا** و لهخودا بترسن و خو بپارێزن

وَيَأْتُوَكُمْ و ئهوان بۆتان بین **مِنْ فَوْرِهِمْ هَذَا** ئا ههر ئیستاکه **يَمْدُكُمْ** ئهوه کۆمه کتان ده کات **رَبُّكُمْ** پهروه ردیگارتان **بِمَخْسَةٍ** به پینج

آلَافٍ ههزاران **مِنْ** له **الْمَلَائِكَةِ** فریشته کان **مُسَوِّمِينَ** نیشانکراو بن (۱۲۵) **وَمَا جَعَلَهُ** و - **اللَّهُ** خودا - وای نه کردوه

إِلَّا بهدر له وهی (وهک) **بُشْرَىٰ** مزگینییه ک (بی) **لَكُمْ** بۆ ئیوه **وَلِتَطْمَئِنَّ** و تا ئارام بَیت **قُلُوبُكُمْ** دلی ئیوه **بِهِ** پی **وَمَا** و نییه

النَّصْرُ سهرکهوتن إِلَّا جگه مِنْ له عِنْدِ لای اللّهِ خودای الْعَزِيزُ زَال و بالادهستی الْحَكِيمُ تهواو کاربهجی (۱۲۶)

لِيقْطَعَ تاكو - طَرَفًا لایئك - ببری و بقرتیئى مِنْ له الَّذِينَ تهوانهی كَفَرُوا كوفریانكردبوو أَوْ يان يَكْتَبُهُمْ سهركوت و نابوتیان بكا

فَيَنْقَلِبُوا تهوساكه به - خَائِبِينَ دؤراوی و نائومیدی - بگهزینهوه (۱۲۷) لَيْسَ - لَكَ بؤتو - نبيه مِنْ له

الْأَمْرِ كار و فهрман (ی خودا) شَيْءٌ (هیچ) يَك أَوْ يان يُتَوَبَ عَلَيْهِمْ تۆبه کاریاندهكات و تۆبهیان لی و هردهگری أَوْ يان

يُعَذِّبُهُمْ عهزاب و شهكهنجهیان دهدات فَإِنَّهُمْ ئیدی تهوان ظَالِمُونَ ستهمكارن (۱۲۸) وَلِلّٰهِ و ههرهی خودایه مَا تهوهی

فِي له السَّمَاوَاتِ ئاسمانهكانه وَمَا و تهوهی فِي له الْأَرْضِ زهویدایه يَغْفِرُ خُوش دهبی دهبوری لِمَنْ له تهوهی

يَشَاءُ (خوی) دهیهوئیت وَيُعَذِّبُ و عهزاب و شهكهنجه دهدات مَنْ تهوهیش يَشَاءُ (خوی) دهیهوئیت وَاللّٰهُ و خودا

غَفُورٌ زؤر لیبوردهی رَحِيمٌ زؤر میهرهبان وبهخشندهیه (۱۲۹) يَا أَيُّهَا هؤ تهی الَّذِينَ تهوانهی آمَنُوا برواتان هیئاوه

لَا تَأْكُلُوا - الرِّبَا رپبا و سوو - مهخؤن أَضْعَافًا چهندهجارههای مُضَاعَفَةً چهندهجارکراو وَاتَّقُوا و پارئیزکاری بکهن و بترسن له

اللّٰهُ خودا لَعَلَّكُمْ بهئکوو تُفْلِحُونَ سهرکهوتوو و سهرفراز دهبن (۱۳۰) وَاتَّقُوا و بترسن و خو بپارئزن له

النَّارَ الَّتِي تهو ئاگرهی که أُعِدَّتْ ئامادهکراوه لِلْكَافِرِينَ بؤ کافران (۱۳۱) وَأَطِيعُوا و گوئرایهلی بکهن له اللّٰهُ خودا

وَالرَّسُولَ پیغههمبهر لَعَلَّكُمْ بهئکوو تُرْحَمُونَ رهحمتان پیندهکری (۱۳۲) وَسَارِعُوا و پهلهبکهن و خیراکهن إِلَى بؤ لای

مَغْفِرَةً لیبوردنِ مِنْ له رَبِّكُمْ پهروهردیگارتانهوه وَجَنَّةٍ له گهل بهههشتی عَرْضَهَا پانتاییهکهی السَّمَاوَاتِ ئاسمانهکان

وَالْأَرْضِ و زهوی یه أُعِدَّتْ ئامادهکراوه لِلْمُتَّقِينَ بؤپارئزار و لهخوداترسان (۱۳۳) الَّذِينَ تهوانهی

يُنْفِقُونَ خهرجی دهکهن ودهبهخشنهوه فِي له (کاتی) السَّرَّاءِ ههبوونی و لهش ساغی وَالضَّرَّاءِ و ناخؤشی و نههامهتی نهخؤشی دا

وَالْكَاظِمِينَ وئهوانهی - الْغَيْظُ بق وپیزاری (-خویان) دهخؤنهوه (و دهزینابرن) وَالْعَافِينَ و تهوانهی لیبورده و لیخؤش بوون عَنِ له

النَّاسِ خهئک وَاللّٰهُ و خودا يُحِبُّ - الْمُحْسِنِينَ چاکهکارانی -خؤش دهوئیت (۱۳۴) وَالَّذِينَ و تهوانهی إِذَا کاتی که فَعَلُوا -

فَاحْشَةً كَارِيكِي دُزِيو و قِيْزِهوهن و گوناھيکي گهوره -يان کردې **أَوْ يَانَ ظَلَمُوا** ستهميان کردې له **أَنْفُسَهُمْ** نهفسی خويان **ذَكُرُوا** يادی -

الله خودا -يانکردوتهوه **فَاسْتَغْفَرُوا** ئيتر داوای ليخوښ بوونيانکردوه **لِذُنُوبِهِمْ** بۆ تاوانهکانيان - **وَمَنْ** و کي **يَغْفِرُ** خوښ دهې له

الذُّنُوبَ تاوانهکان **إِلَّا** جگه له **اللَّهُ** خودا - **وَلَمْ يُصِرُّوا** و موکړ نهبوون و بهردهوام نهبوون **عَلَى** لهسهر **مَا** نهوهی که

فَعَلُوا کردوويانه **وَهُمْ** لهو کاتهی که نهوان **يَعْلَمُونَ** (يښي) دهزانن **(۱۳۵)** **أُولَئِكَ** نهوانه **جَزَاؤُهُمْ** پاداشتيان

مَغْفِرَةً ليخوښ بوون و ليبورديک ه **مِنْ** له **رَبِّهِمْ** پورهردگار يانهوه **وَجَنَّاتٌ** لهگل باغات **تَجْرِي** - **مِنْ** له **تَحْتِهَا** ژيږيدا

الْأَنْهَارُ رووبارهکان -تيدهپهړي **خَالِدِينَ** ههتا هتاي (ماوهن) **فِيهَا** تييدا **وَنِعَمَ** ئای که چاکه **أَجْرُ** پاداشتي

الْعَامِلِينَ کارکهران (بوخودا) **(۱۳۶)** **قَدْ** بهدلنيایي و به تهحقيق **خَلَّتْ** رويداوه و تيپهړيوه **مِنْ** له **قَبْلُكُمْ** پيش ئيوه

سُنُّ کومهله (ړي و رهسمي) **فَسِيرُوا** ده برؤن و بگهړين **فِي** له **الْأَرْضِ** زهويدا **فَانظُرُوا** ئينجا سهير بکهن (و بزائن) **كَيْفَ** چؤن

كَانَ بوو **عَاقِبَةُ** سهړنهنجامي **الْمُكَذِّبِينَ** بهدرؤدانهړ و باوهړ نهکهران **(۱۳۷)** **هَذَا** نهوه **يَإَيُّهَا** روڼکردنهوهيهکه

لِلنَّاسِ بۆ خه نک **وَهْدَى** و رښموني **وَمَوْعِظَةً** و پهند و ئاموژگار ييکه **لِلْمُتَّقِينَ** بۆ لهخودا ترس و پاريزکاران **(۱۳۸)**

وَلَا تَهِنُوا و بې تافهت و لاواز مهبڼ **وَلَا تَحْزَنُوا** و خهفەت مهخؤن **وَأَنْتُمْ** لهکاتې ئيوه **الْأَعْلَوْنَ** ههړه بهرزن **إِنْ** نهگهر **كُنْتُمْ** ئيو -

مُؤْمِنِينَ بروادار (-بووين) **(۱۳۹)** **إِنْ** نهگهر **يَمَسُّكُمْ** پښو بکهوي **قَرَحٌ** زام و بريښي **فَقَدْ** نهوهته **مَسَّ** -

الْقَوْمَ نهو قهومه -وټيان کهوت **قَرَحٌ** زام و بريښي **مِثْلُهُ** وهک وي **وَتِلْكَ** و نهو **الْأَيَّامُ** رېوژانه **نُدَاوَهَا** دهستاودهست دهکهين

بَيْنَ له نيوان **النَّاسِ** خه نک **وَلِيَعْلَمَ** و تاکوو - **اللَّهُ** خودا (بناسيښي و بهدهر يښي) **الَّذِينَ** نهوانه ي **آمَنُوا** پرويان هيناوه **وَيَخِذْ** و -

مِنْكُمْ لهنگو **شُهَدَاءٌ** (کومه ئي) شههيدی -هه لېژيړي **وَاللَّهُ** و خوداش **لَا يُحِبُّ** - **الظَّالِمِينَ** ستهمکاران ي -خوښ ناوټي

(۱۴۰) **وَلِيُحِصَّ** و تاکوو - **اللَّهُ** خودا **الَّذِينَ** نهوانه ي **آمَنُوا** پرويان هيناو -پاک و پالاوته بکا **وَيَمَحَقَ** -

الْكَافِرِينَ وکافران -کهه کاتهوه ولهناويان ببات **(۱۴۱)** **أَمْ يَانَ حَسِبْتُمْ** واتان زانيوه **أَنْ** که **تَدْخُلُوا** برؤنه ناو **الْجَنَّةَ** بهههشت

وَلَمَّا لَهُ كَاتِبٌ هَيْشَتَا يَعْلَمُ - اللَّهُ خُودَا - نَهْ يَزَانِيوَه (كَيْنَه ؟) الَّذِينَ تَهْوانَه ي جَاهِدُوا تَيَكُوشَان وَ جِيهاديانكردوه مِنْكُمْ لَهْ نَگُو

وَيَعْلَمُ وَ) نَه (يَزَانِيوَه (كَيْنَ) الصَّابِرِينَ نَارامگر و خُورَاگران (۱۴۲) وَلَقَدْ وَ بهِ راسِتي ئيوَه كُنْتُمْ تَمْنُونَ پيشان زُور نَاواته خوازي -

الْمَوْتَ مردنتان - دهکرد مِنْ لَه قَبْلَ پيش اَنْ تَهْوَ ي كه تَلَقَّوْهُ تووشي بن و پروو به پروي بنه وه فَقَدْ تَهْوَ تَه رَأَيْتُوهُ بينيتان

وَأَنْتُمْ وَئِيوَهش تَنْظُرُونَ سهيرتان دهکرد (۱۴۳) وَمَا وَ - مُحَمَّدٌ مَوْحَمَمَد إِلَّا جَغَه لَه رَسُولٌ به يامبهري - زَيتر نيبه

قَدْ به دَلْنِيَاي خَلَّتْ - مِنْ لَه قَبْلَه پيش تَهْوَدا الرُّسُلُ به يامبهريه كان - تَييه ريون ونه ماون أَفْإِنْ جَا تَهْ گَه ر مَاتَ مرد اَوْ يان

قُتِلَ كُورْا انْقَلَبْتُمْ (تَهْوَ) ئيوَه هَه لَدَه گَه رِيْتَهْوَ بُو دواوه عَلَيَّ لَهْ سَهَرْ أَعْقَابِكُمْ پازنه ي پيكانتان !؟ وَمَنْ وَ هَه ركه سي

يَنْقَلِبُ هَه لَكَه رِيْتَهْوَ عَلَيَّ به سَهَرْ عَقِيْبَه پازنه كانِي فَلَنْ يَضُرَّ تَهْوَ هَه رگيز زه ره ر ناگَه يه ني به اللَّهُ خُودَا شَيْئًا (هيج) (زه ره ري)

وَسَيَجْزِي وَ به دَلْنِيَاي لَه داهاتودا - اللَّهُ خُودَا الشَّاكِرِينَ سوپاسگوزاران - پاداشت ده داته وه (۱۴۴) وَمَا كَانَ وَ نَهْ بووه

لِنَفْسٍ بُو (هيج) كه سي اَنْ كه تَمُوتَ بمرئ إِلَّا تَهْنا يِاذَنْ به ئيزن وَ ري پيداني اللَّهُ خُودَا (نه بي) كِتَابًا به نوسراويكي

مُؤْجَلًا دواخواوه وَمَنْ وَ هَه ركه سي يَرِدُ بيه ويْت ثَوَابَ پاداشتي الدُّنْيَا دُونِيَايِي نُؤْتِه (تَهْوَ) يِي ده ده ين مِنْهَا لِي

وَمَنْ وَ هَه ركه سي - يَرِدُ ثَوَابَ پاداشتي الْآخِرَةِ بُوْزِي دواي - بوِيْت نُؤْتِه يِي ده ده ين مِنْهَا لِي

وَسَنَجْزِي وَ به دَلْنِيَاي لَه داهاتودا پاداشتي - الشَّاكِرِينَ سوپاس گوزاران - ده ده ينه وه (۱۴۵) وَكَانَ (وهك زوري) مِّنْ لَهْ وَ ي

نَبِيٍّ پيغهمبه ر (بوون) قَاتَلَ - مَعَهُ هاوشان له گَه ليدا - رِيْوَنَ پياوانيكي خوداي كَثِيرٌ زُور - جهنگ و كوشتاريان كردوه

فَمَا وَهَنُوا جَا سارد نه بوونه وه وَ وره يان به رنه دا لِمَا بهْ وَ ي أَصَابَهُمْ تووشيان هات فِي لَه سَبِيلَ پيناوي اللَّهُ خُودَا

وَمَا ضَعُفُوا وَ لاواز وَ سست نه بوون وَمَا اسْتَكَانُوا داماوو وَ ده سته مو وَ ملكه چ نه بوون وَاللَّهُ وَ خوداش يُحِبُّ -

الصَّابِرِينَ نَارامگر و خُورَاگراني - خوْش ده وي (۱۴۶) وَمَا كَانَ وَ - قَوْلُهُمْ قسه ي وان - چيتر نه بوو إِلَّا جَغَه لَهْ وَ ي اَنْ كه

قَالُوا گوْتيان رَبَّنَا به روه رديگاره اغْفِرْ ببوره وَ خوْش به لَنَا بُوْئِيْمَه لَه ذُنُوبَنَا تاوان وَ گونا هه كانمان وَإِسْرَافَنَا له گَه ل زنده ره وي مان

فِي لَهُ أَمْرِنَا كَار و كرده وه كانمان وَثَبْتَ و جيگير و دامه زراو بکه أَقْدَامَنَا قَاجَه كانمان وَأَنْصُرْنَا و سه رمان بَخه عَلَى به سهر

الْقَوْمُ نهو كۆمه ل وَخه لکه ی که الْكَافِرِينَ کافر و بی پروان (۱۴۷) فَاتَاهُمْ نِيتِر - اللَّهُ خودا - پيی به خشين ثَوَابَ پاداشتی

الدُّنْيَا دوونیا وَحُسْنٍ و چاکه ی ثَوَابَ پاداشتی الْآخِرَةَ^ط (پۆژی) دووایِ وَاللَّهُ و خوداش يُحِبُّ -

الْمُحْسِنِينَ چاکه کارانی -خۆش دهویت (۱۴۸) يَا أَيُّهَا هُوَ ئه ی الَّذِينَ ئهوانه ی آمَنُوا برواو هیناوه إِنْ ئه گهر

تُطِيعُوا گوێرایه لی بکه ن له الَّذِينَ ئهوانه ی كَفَرُوا کوفریان کردوه و بی پروا بوون يَرُدُّوْكُمْ (ئهوه) - عَلَى به سهر

أَعْقَابُكُمْ پاژنه ی پێیه کانتان -ده تانگێرنه وه (بۆ دواوه) فَتَقَلَّبُوا نِيتِر وهرده گه پێن (وده بنه) خَاسِرِينَ دۆراوان و خه ساره تمه ندای

(۱۴۹) بَلَى به لکو اللَّهُ خودا مَوْلَاكُمْ^ط دۆست و پشتیوانی ئیوه یه وَهُوَ و ههر ئه ویش خَيْرٌ چاکترینی

النَّاصِرِينَ سه رخه رو کۆمه ک کاران ه (۱۵۰) سَنَلِّقِي بهو زووانه (ترس و لهرز) دهاوێینه فِي ناو قُلُوبِ دَلَانِ الَّذِينَ ئهوانه ی

كَفَرُوا کوفریان کردوه (الرَّغَبَ) بِمَا به وه ی أَشْرَكُوا شهريک و هاوه ئیان بپارداوه بِاللَّهِ بۆ خودا مَا شَتَانِي

لَمْ يُنَزَّلْ (که خودا) هه رگیز داینه به زانده وه و داینه ناوه بِهِ بۆی سُلْطَانًا^ط (هیچ) به لگه و ده سه لاتی وَمَا وَاهُمْ و ئارامگا و مائیان

النَّارُ^ط ئاگر (ی دۆزه خ) ه وَبِئْسَ و خراپترین (جیی) ه مَثْوًى جیی مانه وه و حه وانه وه ی الظَّالِمِينَ سته مکاران (۱۵۱)

وَلَقَدْ و به دنیایِ صَدَقْتُمْ - اللَّهُ خودا - راستی له گه ئتان کردن له وَعَدَهُ به ئین و په یمانه که ی إِذْ کاتی که

نَحْسُونَهُمْ (ئهوانتان له ناوده برد) و نوزه ی ئهوانتان ده بری بِإِذْنِهِ^ط به ئیزن و رێپێدانی وی حَتَّى تاکوو إِذَا ئه وکاته ی که

فَشِلْتُمْ کزۆل بوون و فه شه لتان هیناو وَتَنَزَعْتُمْ و کێشه کهوته نیوانتان فِي له الْأَمْرِ کارو فه رمان و (جهنگه که) تان

وَعَصَيْتُمْ و سه رپێچیتان کرد مِّنْ له بَعْدِ دووایِ مَا ئه وه ی که أَرَأَيْتُمْ (خودا) نیشانی ئیوه ی دا مَا شَتَانِي که

نُحِبُّونَ^ط (ئیهوه) هه زی لیده که ن مِنْكُمْ له نگۆ (هه یه) مِّنْ که سانی که يُرِيدُ - الدُّنْيَا دونه ی - دهویتی وَمِنْكُمْ هه روا له نگۆش (هه یه)

مِّنْ که سانی که يُرِيدُ - الْآخِرَةَ^ط (ئیانی) دهویتی ثُمَّ ئینجا صَرَفْتُمْ ئیوه ی لادا عَنْهُمْ له وان لِيَتَلَكَّكُمْ^ط تاکو تاقیتان بکاته وه

وَلَقَدْ وَهَّوْهُتَهُ عَفَا - عَنْكُمْ^۱ لَيْتَان -خوښ بوو وَاللَّهُ و خوداش دُو خاوهن فَضِّلِ چا که وفه زليکه عَلَي له سهر

الْمُؤْمِنِينَ بَرِوادران (۱۵۲) إِذْ (بيننه بهرچاوتان) کاتي که تُصْعِدُونَ راده کهن وسهرده کهون وَلَا تَلْوَنَ و ناوې ناده نه وه

عَلَي له أَحَدٍ (هيچ) که سي وَالرَّسُولُ و پيغه مبه ريش يَدْعُوكُمْ بانگتان ده کات فِي له أُخْرَاكُمْ دواتانه وه

فَأَثَابَكُمْ بۆيه (خودا) له بري نه و - غَمًّا خه ميکي -به ئيوه دا يَغِمَّ بهرامبه ر (له سهر) خه ميک لَيْلًا تا کوو - تَحْزَنُوا خه مبار نه بن

عَلَي له سهر مَا نه وه ي فَاتَكُمْ له ده ستان چوو وَلَا مَا و نه له سهر نه وه ي ش که أَصَابَكُمْ^۲ تووشتان هات وَاللَّهُ و خوداش

خَيْرُ زاناو شاره زايه بِمَا به وه ي که تَعْمَلُونَ ده يکه ن (۱۵۳) ثُمَّ پاشان أَنْزَلَ (خودا) دا يبه زانده عَلَيكُمْ بۆ سهرتان مِّن له

بَعْدِ دووای الغم (نه وه هه موو) خه مه أَمْنَةً هيمنيه ک و دلنياييه ک نَعَّاسًا به وه نه وزه يه ک (که) يَغْشَى - طَائِفَةٌ کومه لي

مِنْكُمْ^۳ له نگو -داده پوښي وَطَائِفَةٌ و کومه ليکيش قَدْ أَهَمَّتْهُمْ خه م وخه مباري - أَنْفُسُهُمْ خويان -بوون يَظُنُّونَ گوماني ده به ن

بِاللَّهِ به خودا غَيْرَ الْحَقِّ (گوماني) ناحه ق و نار هوا ظَنَّ گوماني الْجَاهِلِيَّةَ^۴ نه فامي يَقُولُونَ ده لين هل لَنَا ئايا بۆ ئيمه هه يه ؟

مِنْ له الْأَمْرِ^۵ نه م کار و باره مِنْ (هيچ) شَيْءٍ شتې؟ قُلْ بلې إِنَّ به راستي الْأَمْرَ فهرمان و کاره کان کَلَهُ هه ره هه مووي

لِللَّهِ^۶ هي خودايه يُخْفُونَ نه وان - فِي له أَنْفُسِهِمْ ناو نه فس ده روني خويان مَا شتې -ده شارنه وه که لَا يَدُونُ ده ري نابرن

لَكَ^۷ بۆ تو يَقُولُونَ ده لين لَوْ كَانَ نه گهر به اتايه - لَنَا بۆ ئيمه مِنْ له الْأَمْرِ^۸ نه وکار و فهرمانه شَيْءٍ شتې -هه بوا يه (نه وه ئيمه)

مَا قُتِلْنَا نه ده کوژرايين هَاهُنَا^۹ ئا ليره دا قُلْ بلې لَوْ نه گهر به اتايه كُنْتُمْ^{۱۰} ئيو - فِي له ناو يُّوتِكُمْ مالي خوټان -بووان

لَبَّرَزَ نه وه به دلنيايي - الَّذِينَ نه وانه ي (کوژران) كُتِبَ^{۱۱} نوسرابوو عَلَيْهِم^{۱۲} له سهر يان الْقَتْلُ (-ههر ده رده که و تن و ده رده چوون

إِلَى بۆلای مَضَاجِعِهِمْ^{۱۳} جيگاي که و تنه سه رزه وي و مردي خويان وَلِيَّتِي^{۱۴} و تا کوو - اللَّهُ خودا مَا نه وه ي فِي له ناو

صُدُّرِكُمْ^{۱۵} دلټان دا يه -تاقې بکاته وه وَلِيْحَصَّ و پاڼه بکا مَا نه وه ي فِي له ناو قُلُوبِكُمْ^{۱۶} دلټان دا يه وَاللَّهُ و خوداش

عَلِيمُ زانايه بِذَاتِ به هي (ناو) الصُّدُورِ^{۱۷} دلنه کان (۱۵۴) إِنَّ به راستي الَّذِينَ نه وانه ي تَوَلَّوْا - مِنْكُمْ^{۱۸} له نگو -پشتيان هه لکړد

يَوْمَ تَهُوَ رَؤُوسِي كِه اتَقَى - الْجَمْعَانِ ههردوو کۆمهَل - بهیهک گهیشتن إِئْمَا تهُوَ ههَر اسْتَرْهَمُ - الشَّيْطَانُ شَهِيْطَان - يَتَّى خَلِيْسْكَانْدَن

يَبْعُضُ به (هۆی) ههندی له مَا تهُوَی كِه كَسَبُوا وهدهستیان هینابوو وَلَقَدْ و تهُوَ تَه عَفَا - اللّٰهُ خُودَا

عَنْهُمْ لَیْئَان - خۆش بوو إِنَّ به رَاسْتی اللّٰهُ خُودَا غُفُورٌ زۆر لَیْبُورْدَی حَلِيْمٌ زۆر له سه رخۆیه (۱۵۵) يَا أَيُّهَا هُوَ تَهُی

الَّذِينَ تَهُوَ تَهُی آمَنُوا بَرَوَا هِنَاوَه لَا تَكُونُوا - كَالَّذِينَ وَهَكَ تَهُوَ تَه - مَهْبَن كِه كَفَرُوا كُوفَرِيَانْ كَرْدَبُو وَقَالُوا و -

لَاخَوَانِهِمْ به بَرَكَانِيَان - گوتبوو إِذَا كَاتِي كِه ضَرَبُوا (بَرَكَانِيَان) - فِي له الْأَرْضِ زَهَوِيَان - دَابُو أَوْ يَان كَانُوا -

غُرَى غهزاکار و جهنگاوهر - بُوون لَو (پَیْئَان ووتبوون) تَه گهر كَانُوا تَهُوَ تَه - عِنْدَنَا لَای ئَیْمَه - بُوَوَان مَا مَاتُوا نَه دهمردن

وَمَا قُتِلُوا و نهده کۆژران لِيَجْعَلَ تَاكو - اللّٰهُ خُودَا ذَلِكَ تَهُوَ - بَكَاتَه حَسْرَةً حه سه رته تیک فِي له نَاو قُلُوبِهِمْ دَیْئَان دَا

وَاللّٰهُ و (ههر) خُودَا يُخَيِّ تَه ژَیْئَنِي وَیْمِيتُ و تَه مَرِئَنِي وَاللّٰهُ و خُودَاش بِمَا به وهی تَعْمَلُونَ ده یکهَن بَصِيرٌ زۆر بَیْنَايه (۱۵۶)

وَلَئِنْ و به دَئْئِيَاي تَه گهر قُتِلْتُمْ کۆژران فِي له سَبِيلِ رَیْگَی اللّٰهِ خُودَا دَا أَوْ يَان مُتُّ مَرْدَن لَمَغْفِرَةً به رَاسْتی لَیْبُورْدَنِي مِّنْ له

اللّٰهِ خُودَا وَه وَرَحْمَةً له گهَل رَه حَم و به زه ی خَیْرٌ چاکتره مِمَّا له وهی يَجْمَعُونَ تَهُوَ تَه کۆی ده که نه وه (۱۵۷) وَلَئِنْ و تَه گهر

مُتُّ مَرْدَن أَوْ يَان قُتِلْتُمْ کۆژران لِأَي تَهُوَ به دَئْئِيَاي ههر بُو لَای اللّٰهُ خُودَا تُحْشَرُونَ کۆده کرینه وه و حه شر ده کرین (۱۵۸)

فِيمَا ئَیْتَر به رَحْمَةً رَه حَمَه ت و به زه ییْتِک مِّنْ له اللّٰهُ خُودَا یه وه لَئِنْ تَو نهرم نِیَان بُووی لَهُمْ بَیْئَان وَلَوْ و تَه گهر کُنْتَ تَو -

فَطَّا تَوُورَه و قسه ره قی غَلِيْظٌ رَه ق الْقَلْبِ دَلْ (-بُوبَیْئ) لَا نَفْضُوا تَهُوَ به دَئْئِيَاي تَهُوَ تَه پهرته یان ده کرد مِّنْ له

حَوْلَكَ دهورو به رت فَاعْفُ جَا خۆش ببه عَنْهُمْ لَیْئَان وَاسْتَغْفِرْ و داوای خۆشبوون بکه له خُودَا لَهُمْ بَیْئَان

وَسَاوِرُهُمْ و پَرس و رَیْئَان بَیْ بکه فِي له الْأَمْرِ کار و فه رمان (و پَیْشَهاته کاندَا) فَإِذَا جَا كَاتِي كِه عَزَمْتَ بَریارت یه کلا کرده وه

فَتَوَكَّلْ ئَیْتَر پَشت ببه سته و تهُوَ کول - عَلَى له سه ر اللّٰهِ خُودَا - بکه إِنَّ به رَاسْتی اللّٰهُ خُودَا يُحِبُّ -

الْمُتَوَكِّلِينَ پَشت (به خُودَا) به ست و تهُوَ کولکارانی - خۆش ده ویت (۱۵۹) إِنَّ تَه گهر يَنْصُرُكُمْ کۆمه کتان بکا و سه رتان بَخَات

اللَّهُ خُودَا فَلَا غَالِبَ لَهُ - لَكُمُ بُو ئِيو (-هيچ) كهس) سهركه وتووی سهرتان نییه وَاِنْ وَ ئه گهر

يَخْذُ لَكُمْ (خودا پښتتان بهربدات و) شهرمه زارتان بکات فَنَ ئیتر ئه وه دَا كِ يه الَّذِي ئه وهی يَنْصُرُكُمْ سهرتان ده خات مِّنْ له

بَعْدِهِ دَوای وی وَعَلَى وَ ههر له سهر اللَّهُ خُودَا فَلْيَتَوَكَّلْ با ته وه ككول بکهن وپشت قايم بکهن الْمُؤْمِنُونَ بروداره کان (۱۶۰)

وَمَا كَانَ وَ نه بووه بُو لِنَبِيِّ (هيچ) پيغه مبهري اَنْ كه يَغْلَى غيل و خيانهت له غه نيمهت بکا وَمَنْ وَ ههر كه سي

يَغْلَى خيانهت له غه نيمه تا بکا (بوخوی ببات) يَأْتِ - بِمَا غَلَّ ئه وه (ی كه بردویهت) ی وغیلی کردو - ده هیئی يَوْمَ رُؤْی

الْقِيَامَةِ قیامهت و رُؤْی دواي ثُمَّ پاشان تَوَفَّى به ته وای پی ئه دري ته وه كُلُّ هه موو نَفْسٍ كهس و خاوهن نه فسئك مَا ئه وهی

كَسَبَتْ به ده ستی خستووه وَهُمْ وَ ئه وانیش لَا يُظْلَمُونَ لیان كه م ناكړي ته وه وسته میان لینا كړی (۱۶۱) أَفَنِ باشه كه سي

اتَّبَعَ كه وتبته دواي رِضْوَانٍ ره زامه ندی اللَّهُ خُودَا كَمَنْ وهك وه كه سه یه كه بَاءَ ده ستی كه وتبی و گه راپي ته وه

يَسْخَطُ به خه شم و توره یك - مِّنْ له اللَّهُ خُودَاوَه وَمَأْوَاهُ وَ جیگا ومالی جَهَنَّمَ دُوزَخ (بی) وَبَشَ له گه ل خرابترین

الْمَصِيرُ چاره نوس و سهر ته نجام ؟ (۱۶۲) هُمْ ئه وان دَرَجَاتُ چنده ها پله ی (جیا جیان) عِنْدَ لای اللَّهُ خُودَا

وَاللَّهُ وَ خُوداش بَصِيرٌ زور بینایه بِمَا به وهی يَعْمَلُونَ ئه وان ده یكه ن (۱۶۳) لَقَدْ به راستی مِّنْ - اللَّهُ خُودَا - مینه تی کردوه

عَلَى له سهر الْمُؤْمِنِينَ بروداره کان إِذْ كه بَعَثَ ناردی فِيهِمْ تیایاندا رَسُولًا پيغه مبهري مِّنْ له اَنْفُسِهِمْ خویان يَتْلُو -

عَلَيْهِمْ به سه ریادا - ده خوئی پی ته وه آيَاتِهِ ئایه ته کا نی (خودا) وَمِزْجِهِمْ وَ پاك و پالافته یان ده کات وَيُعَلِّمُهُمْ وَ فیری - الْكِتَابَ کیتاب

وَالْحِكْمَةَ وداناییان - ده کات وَإِنْ كَانُوا ههر چه ند ئه وان - مِّنْ له قَبْلُ پی شاندا لَفِي به راستی ههر له ضَلَالٍ گومرایی کی

مُّبِينٍ دیار و ئاشکرا - بون (۱۶۴) أُولَآئِكَ ثایا کاتی أَصَابَكُمْ تووشی - مُصِيبَةٌ پیکان و موسیبه تی - بون قَدْ (که)

أَصَبْتُمُ پیکان تانه (دوژمنه کانتان) مِثْلَهَا دووهه نده ی ته وه (هی خو تان تووشی هاتوون) قَلْتُمْ گوتتان أَنِّي -

هَذَا ئه مه - له کوئی (هات) ؟! قُلْ بَلَى هُوَ ئه وَ مِّنْ له عِنْدِ لایه ن اَنْفُسِكُمْ خوتانه وه یه اِنَّ به راستی اللَّهُ خُودَا عَلَيَّ به سه ر

كُلِّ هَمُوو شَيْءٍ شَتَّى قَدِيرٌ تَوَوَانَادَارَه (١٦٥) وَمَا وَئَهْوَى أَصَابَكُمْ تَوَوَشْتَان هَات يَوْمَ تَهَوِرْوَرَهَى التَّقَى وَيَكْ گَهِيشتين

اَجْمَعَانِ هَهَرْدُوو كَوَمَهَلْ فَيَاذِنِ تَهَوَه بَه ئِيزَن وَ رَيِيْيدَانِي اَللهِ خُودَا (بُوو) وَلَيَعْلَمَ وَ تَا - اَلْمُؤْمِنِينَ بَرَوَادَارَه كَان - بَزَانِي وَبِنَاسِي (دَهْرَكَهْوِي)

(١٦٦) وَلَيَعْلَمَ وَ تَاكُوو - اَلَّذِينَ تَهَوَانَهِي نَافَقُوْا دُووِرُووِي وَ نِيْفَاقِيَان كَرْدَبُوو وَقِيلَ وَ وَاكُوْتَرَابُوو لَّهُمْ پَيَان تَعَالُوْا وَهَرَن

قَاتِلُوْا بَجَهَنگَن وَ كُوشتَارِيكَهَن فِيْ لَه سَبِيلِ رِيْگَاو لَه پِيْنَاوِي اَللهِ خُودَا اَوِيَان (هَهَر) اَدْفَعُوْا پِيْشگَرِي وَ دِيْفَاع بَكَهَن

قَالُوْا تَهَوَان گُوْتِيَان لَو تَهْگَهَر نَعْلَمُ - قِتَالَا جَهَنگِي - بَزَانِيْن لَا تَبْعَانَا كُمْ تَهَوَه بَه دَلْنِيَايِي بَه دَوَاتَان دَهْكَهْوَتِيْن هُم تَهَوَان

لِلْكُفْرِ بُو كُوْفَر وَ بِيْ بَرَوَايِي يَوْمَئِذٍ لَه وَرْوَزَهْدَا اَقْرَبُ نَزِيكْتَرَن مِنْهُمْ لَهَوَان لِلْإِيْمَانِ بُو بَرَوَا وَ ئِيْمَان يَقُولُوْنَ -

بِأَفْوَاهِهِمْ بَه زَارَه كَانِيَان (-شَتِّي) دَهْلِيْن مَّا تَهَو (شَت) هِي لَيْسَ - فِيْ لَه قُلُوْبِهِمْ دَلَهْ كَانِيَانْدَا - نِيْيه وَاللهُ وَ خُودَاش اَعْلَمُ زَانَاْرَه

بِمَا بَهْوَهِي يَكْتُمُوْنَ دَهِيْشَارَنَهْوَه (١٦٧) اَلَّذِينَ تَهَوَانَهِي قَالُوْا - لِإِخْوَانِهِمْ بَه بَرَاكْنِيَان - گُوْت وَقَعْدُوْا وَ دَانِيْشْتَن لَو تَهْگَهَر

أَطَاعُوْنَا بَه قَسَهِي ئِيْمَهِيَان كَرْد بَا (تَهَوَه) مَا قَتَلُوْا تَهْدَه كُوْرَرَان قُلْ بَلِيْ فَادْرَءُوْا دَهِي - عَن لَه أَنْفُسِكُمْ خُوْتَان

اَلْمَوْتَ مَرْدَن - رَهْت بَكَهَنَهْوَه إِنْ تَهْگَهَر كُنْتُمْ ئِيُو - صَادِقِيْن رَاسْتگُوْ - بُووْبِن (١٦٨) وَلَا تَحْسَبَنَّ وَامَهَزَانَه وَ وََا دَامَهَنِيْ

اَلَّذِينَ تَهَوَانَهِي قَتَلُوْا كُوْرَرَان فِيْ لَه سَبِيلِ رِيْگَايِي اَللهِ خُودَا دَا أَمْوَاتَاْ مَرْدُوون بَلْ بَه تَكُوو أَحْيَاءُ زِيْنْدُوون عِنْدَ لَاي

رَبِّهِمْ پَهْرَهَرْدَغَارِيَان يَرْزُقُوْنَ رِزْقَ وَ رُوْزِيَان پِيْ دَهْدَرِيْ (١٦٩) فَرِحِيْن دَلْخُوْشَن بِمَا بَهْوَهِي آتَاهُمْ - اَللهُ خُودَا - پِيْيدَاوُون

مِنْ لَه فَضْلِهْ زَيْدَه فَهَزَلْ وَ چَاكَهِي خُوِي وَ يَسْتَبْشِرُوْنَ وَ مَرْگِيْئِي دَهْدَهَن بِالَّذِينَ بَهَوَانَهِي لَمْ يَلْحَقُوْا نَهْگَهِيْشْتُوون بِهِمْ پَيَان

مِنْ لَه خَلْفِهِمْ دُووَايِي وَان: اَلَا كَهْوَا - خَوْفٌ تَرَسِيْ - نِيْيه عَلَيْهِمْ لَه سَهَرِيَان وَلَا هُمْ وَنَه تَهَوَانِيْش يَمْحُزُوْنَ خَهْفَهْت دَهْخُوْن

(١٧٠) يَسْتَبْشِرُوْنَ مَرْگِيْئِي تَهْدَهَن بِنِعْمَةٍ بَه نَاز وَ نِيْعَمَهْتِيْ مِنْ لَه اَللهِ خُودَا وَه وَفَضْلٍ لَهْگَهَلْ فَهَزَلْ وَ چَاكَهِيْ

وَأَنَّ وَ تَهَوَهِي كَه بِيْگُوْمَان اَللهُ خُودَا لَا يُضِيْعُ - أَجْرَ پَادَاشْتِي اَلْمُؤْمِنِيْنَ بَرَوَادَارَان - بَه فِرْوَ نَادَا (١٧١) اَلَّذِينَ تَهَوَانَهِي

اسْتَجَابُوْا هَاتَن بَهْدَهَنگِ لِلّهِ خُودَاوِ وَالرَّسُوْلِ پِيْغَهْمَبَهْرَهْكَهِي مِنْ لَه بَعْدِ دُووَايِي مَا تَهَوَهِي أَصَابَهُمْ -

الْقَرْحُ زام و برین یان -تووش هات **لِلَّذِينَ** (هه‌یه) بۆ ئەوانه‌ی **أَحْسَنُوا** چاکیان کرد **مِنْهُمْ** له‌وان **وَاتَّقُوا** و پارێزکاریانکرد

أَجْرُ پاداشیکی **عَظِيمٌ** زۆرگه‌وره (١٧٢) **الَّذِينَ** ئەوانه‌ی **قَالَ لَهُمْ** - النَّاسُ خه‌لک -پێ گوتن **إِنَّ النَّاسَ** -

قَدْ ئەوه‌ته -به‌راستی خه‌لک **جَمَعُوا** (خۆیان) کۆکردوته‌وه **لَكُمْ** بۆتان **فَاخْشَوْهُمْ** ده‌ بترسن لێیان **فَزَادَهُمْ** ئێتر -

إِيمَانًا بروای -بۆیان زیادکرد **وَقَالُوا** و گوتیان **حَسْبُنَا** - **اللَّهُ** خودا -به‌سه‌ بۆمان **وَنِعْمَ** و چاکترین

الْوَكِيلُ وه‌کیله که کاری خۆمانی پێ بسپێرین (١٧٣) **فَانْقَلَبُوا** ئێتر گه‌رانه‌وه **بِنِعْمَةٍ** به‌ نازو نیعمه‌تی **مِّنَ** له **اللَّهِ** خودا وه

وَفَضْلٍ له‌گه‌ل زێده‌ فه‌زلی **لَمْ يَمَسْسَهُمْ** - **سُوءٌ** (هیچ) خراپه‌ییکی یان -پێ نه‌که‌وت (توش نه‌هات) **وَاتَّبَعُوا** و که‌وتنه‌ دوای

رِضْوَانٍ ره‌زامه‌ندی **اللَّهِ** خودا **وَاللَّهُ** و خوداش **ذُو** خاوه‌نی **فَضْلٍ** زێده‌ فه‌زلی و چاکه‌ییکی **عَظِيمٍ** زۆر مه‌زنه (١٧٤)

إِنَّمَا ذَلِكُمُ ئەوه هه‌ر ته‌نها **الشَّيْطَانُ** شه‌یتانه (که) **يُخَوِّفُ** ئەترسێتی **أَوْلِيَائِهِ** دۆست و پشتیوانه‌کانی

فَلَا تَخَافُوهُمْ جا لێیان مه‌ترسن **وَخَافُونَ** و بترسن لێم **إِنْ** ئەگه‌ر **كُنْتُمْ** ئێو - **مُؤْمِنِينَ** بروادار -بووین (١٧٥)

وَلَا يَحْزُنكَ و خه‌فه‌تبارت نه‌کات **الَّذِينَ** ئەوانه‌ی **يُسَارِعُونَ** - **فِي** له (بۆ)

الْكُفْرِ کوفر و بێ بروایی -هه‌له‌به‌ ده‌که‌ن و خێراخێرا بۆی ده‌چن **إِنَّهُمْ** به‌دنیایی ئەوان **لَنْ يَضُرُّوا** هه‌رگیز زه‌ره‌ر ناده‌ن له **اللَّهِ** خودا

شَيْئًا (هیچ) **يُرِيدُ** - **اللَّهُ** خودا -ده‌یه‌وێ **أَلَا** که‌وا - **يَجْعَلُ لَهُمْ** بۆیان دا (-نه‌)نی **حَظًّا** (هیچ) به‌شێک **فِي** له

الْآخِرَةِ رۆژی دووایی **وَلَهُمْ** و بۆوانیش هه‌یه **عَذَابٌ** عه‌زاب و ئەشکه‌نجه‌ییکی **عَظِيمٌ** زۆرگه‌وره (١٧٦) **إِنَّ** به‌راستی

الَّذِينَ ئەوانه‌ی **اشْتَرَوْا** کڕیوانه **الْكُفْرَ** کوفر و بێ بروای **بِالْإِيمَانِ** به‌ (رامبه‌ر) ئیمان و بروا **لَنْ يَضُرُّوا** (ئه‌وه)هه‌رگیز زه‌ره‌ر ناده‌ن له

اللَّهُ خودا **شَيْئًا** (هیچ) (زه‌ره‌رئ) **وَلَهُمْ** و بۆئه‌وانیش هه‌یه **عَذَابٌ** عه‌زاب و ئەشکه‌نجه‌یه‌کی **أَلِيمٌ** زۆربه‌ ئازار (١٧٧)

وَلَا يَحْسَبَنَّ با - **الَّذِينَ** ئەوانه‌ی **كَفَرُوا** کوفریان کردوه و بێ بروابوون -وا دانه‌نێن و وا حساب نه‌که‌ن **أَنَّمَا** که‌وا ئەوه‌ی

نَمْلِي ئێمه‌ مۆله‌ت ئەده‌ین و کاتی ژیان درێژ ده‌که‌ینه‌وه **لَهُمْ** بۆیان (و له‌ناویان نابه‌ین) **خَيْرٌ** چاکتره **لِأَنفُسِهِمْ** بۆخۆیان

إِنَّمَا هَرِئُهُوْندِهِه مُمْلِي تَيْمِه مَوْلَهت و کات دِهدهين هُم بَوْنِهوان لِيَزْدَادُوا تَاكُوو - إِنَّمَا له گونا ه و تاواندا - زياتر بکهن

وَلَهُمْ و بُوْيان ههيه عَذَابٌ نَشْکِهْنَجِه و عَهْزَابِيکي مِهْنُ زَوْر پيسواکهر (۱۷۸) مَا كَانَ نِهْبُووه اللّهُ خُودَا لِيَذَرَ لِيْگِهري له

الْمُؤْمِنِينَ بَرُواداران عَلَي لهسهر مَا نِهوهي اَنْتُمْ نِيُوِه عَلَيَه لهسهرينه حَتَّى ههتاكو وانه کات يَمِيْز جيا بِيْتِهوه

الْخَبِيثَ پيس و خراب مِّن له الطَّيِّبُ پاك و چاك وَمَا كَانَ و نِهْبُووه اللّهُ خُودَا لِيُطْلِعَكُمْ نِيُوِه بينهر و ئاگاداربكات

عَلَي لهسهر الْغَيْبِ غهيب و ناديارهکان وَلَكِنَّ بَهْلام اللّهُ خُودَا يَجْتَبِي ههئندهبْزيري مِّن له رُسُلِه پهيامبهراني مِّن نِهوهي

يَشَاءُ خَوِي بيهوي فَاَمِنُوا جا بَرُوَا بَيْنَ بِاللّهِ بَه خُودَا وَرُسُلِه و پيغهْمبهراني وَاِنْ و نِهگهر بِيْت و تُوْمِنُوا بَرُوَا بَيْنَ

وَتَتَّقُوا وَتَهَقُوا و پاريزکار بکهن فَلَكُمْ نِهوه بُوْتان ههيه اَجْرٌ پاداشتيکي عَظِيْمٌ زَوْر گهوره و مهزن (۱۷۹)

وَلَا يَحْسَبَنَّ و با وانهزانن الَّذِينَ نِهوانهي يَخْلُوْنَ بَهخيلي و چروکي دهکهن بِمَا بَهوهي اَتَاهُمْ - اللّهُ خُودَا - بَهواني بَهخشيويه

مِّن له فَضْلِه زنده فهزلي خوي هُو (باوانهزانن) نِهوَ خَيْرًا چاکتر هُم بُوْيان بَل بَهئکوو هُو نِهوَ شَرُّ خراپتره هُم بُوْيان

سَيُطَوَّقُونَ بَهدُنْيايي لهداهاآتوودا - مَا نِهوهي بَخِلُوا بَهخيليان کردوه بِهِ پي - دهورهدهدرين و دهکري بَه کَوْت بُوْيان يَوْمَ رَوْزي

الْقِيَامَةِ قِيامهت و رَوْزي دواي وَلِلّهِ و ههر هي خودايه مِيرَاثُ مِيرَاقِي السَّمَاوَاتِ ناسمانهکان وَالْأَرْضِ و زهوي

وَاللّهُ و خُودَا بِمَا بَهوهي تَعْمَلُونَ نِيُوِه دهپکهن خَيْرٌ زانا و شارهزايه بَه ورد و درشتي (۱۸۰) لَقَدْ بَه دُنْيايي سَمِعَ -

اللّهُ خُودَا - بيستويهتي قَوْلَ گوْتاري الَّذِينَ نِهوانهي قَالُوا گوْتوويانه اِنَّ بَهراستی اللّهُ خُودَا فَقِيْرٌ فهقيره وَنَحْنُ و نيمهش

أَغْنِيَاءُ دهولهْمهندانیکين سَنَكْتُبُ بَهدُنْيايي - مَا نِهوهي قَالُوا گوْتوويانه - دهنوسين وَقَتْلَهُمْ لهگهل کوشتيان بُو

الْأَنْبِيَاءَ پيغهْمبهران بَغِيْرُ بَهْبَن حَقِّ (هيج) حهق و رهواي وَنَقُولُ و دهلئين ذُوقُوا بجيْزن عَذَابَ عَهْزَاب و نَشْکِهْنَجِهي

الْحَرِيقِ سوتان (۱۸۱) ذَلِكَ نِهوه بِمَا بَه (هوي) نِهوهي قَدَمْتُ - اَيْدِيْكُمْ دهستهکانتان - پيشکِهشي کردوه وَاَنْ و بَهدُنْياييش

اللّهُ خُودَا لَيْسَ - بِظَلَامٍ ستهمکار - نيبه لِلْعَبِيدِ بُو بهندهکان (۱۸۲) الَّذِينَ نِهوانهي قَالُوا گوْتيان اِنَّ بِيْگومان اللّهُ خُودَا

عَهْدَ رَاسِپَارَهْدِي كِرْدَوَه **إِلَيْنَا** بُو ئِيْمَه **أَلَا** كهوا - **تُؤْمِنَ** بَرَوا - نه - كه يين **لِرَسُولٍ** بُو (هيچ) په يامبه ري **حَتَّى** هه تاكوو -

يَأْتِينَا بۆمان - نه - هيئي **بِقُرْبَانٍ** قوربانيه ك **تَأْكُلُهُ** كه - **النَّارُ** ئاگر - بيخوات (بيسوتيئي) **قُلْ** بلي **قَدْ** بئگومان

جَاءَكُمْ بُو ئيو هات **رُسُلٌ** پيغه مبه راني **مِّنْ** له **قَبْلِي** پيش من **بِالْبَيِّنَاتِ** به به لگه پۆن و دياره كان (هوه) **وَبِالَّذِي** و به وه ي

قُلْتُمْ وتتان **فَلَمْ** ئيدي بۆچي **تَقْتُلُوهُمْ** ئه وانتان كوشت **إِنْ** ئه گهر **كُنْتُمْ** ئيو - **صَادِقِينَ** راستگو بوو (-بووين) **(۱۸۳)**

فَإِنْ جا ئه گهر **كَذَّبُوكَ** به درووت دانئ و باوه رت پينه كه ن **فَقَدْ** ئه وه بئگومان **كَذَّبَ** به دروودانراون و بپروايان پينه كراوه

رُسُلٌ پيغه مبه راني **مِّنْ** له **قَبْلِكَ** پيش تو دا **جَاءُوا** - **بِالْبَيِّنَاتِ** به لگه دياره كانيان - هيئا **وَالزُّبُرِ** له گهل زوبر **وَالْكِتَابِ** و كيتابي

الْمُنِيرِ پۆن و پۇناك كه ره وه **(۱۸۴)** **كُلُّ** هه موو **نَفْسٍ** كه س و نه فسئك **ذَائِقَةُ** چيژه ري **الْمَوْتِ** مردنه (و هه رده مرئ)

وَأَمَّا و هه ر ئه وه نده يه **تُوفُونَ** ئيوه به ته واوي - **أَجُورَكُمْ** پاداشتي خوټان - پي ده درئ **يَوْمَ** پوژي **الْقِيَامَةِ** هه لسانه وه (پوژي دواي)

فَمَنْ جا هه ركه سي **زُحِرَ** كه مكه مه لا درا **عَنِ** له **النَّارِ** ئاگر **وَأُدْخِلَ** و خرايه ناو **الْجَنَّةَ** به هه شت **فَقَدْ** ئه وه به دننيابي

فَازَ براوه بووه **وَمَا** و - **الْحَيَاةُ** ژياني **الدُّنْيَا** دوونيا - چ نيه **إِلَّا** جگه له **مَتَاعٍ** رابوئرين و كه لوپه لي **الْغُرُورِ** خه له تاندين و فريودرانه

(۱۸۵) **لَتَبْلُوَنَّ** بئگومان تاقيتان ده كه ينه وه (به به لاو موسي به ت) **فِي** له **أَمْوَالِكُمْ** مال و سامانه كانتان

وَأَنْفُسِكُمْ و (له) نه فسي خوټان (و كه س و كاره كانتان) **وَلَتَسْمَعَنَّ** و به دننيابي ده بيسن **مِّنْ** له **الَّذِينَ** ئه وانه ي **أُوتُوا** پنياندرابوو

الْكِتَابِ كيتاب (ه ئاسمانيه كان) **مِّنْ** له **قَبْلِكُمْ** پيش ئيوه **وَمِنَ** و له **الَّذِينَ** ئه وانه ي **أَشْرَكُوا** شيركيان كرده و هاوه ليان داناوه

أَذَى (ده بيسن) ئه زيه ت و ئازاريكي **كَثِيرًا** زور **وَأِنْ** و ئه گهر **تَصْبِرُوا** ئارام بگرن و خوړا بگرن **وَتَتَّقُوا** و له خودا بترسن و خو بپاريزن

فَإِنْ ئه وه بئگومان **ذَلِكَ** ئه وه **مِّنْ** له **عَزْمٍ** - **الْأُمُورِ** ئه و كارانه يه (-كه) هه رده بي بكرئ **(۱۸۶)** **وَإِذْ** (باس بكه) كاڅي كه

أَخَذَ - **اللَّهُ** خودا **مِيثَاقَ** په يمانی - وه رگرت له **الَّذِينَ** ئه وانه ي **أُوتُوا** - **الْكِتَابِ** كيتابيان - پندرابوو

لَتَبَيِّنَنَّ (په يمانی ئه وه ي كه كيتابي خودا) هه رده بي پۆن و ئاشكرا بكه ن **لِلنَّاسِ** بُو خه لكی **وَلَا تَكْتُمُونَهُ** و نه يشارنه وه

فَبَدُّوهُ كَهَجِي ټهوان خستيانه وِرَاءَ پښتې ظُهُورِهِمْ خُويان وَاشْتَرَوْا و كړيان بِه بهوه ثَمَنًا نَرَخِيكى قَلِيلًا ټكهه فَبَشَّسَ جا -

مَا ټهوهى يَشْتُرُونَ دهيكړن - خراپترين (شت) ه (١٨٧) لَا تَحْسَبَنَّ ودامه نې الدِّينَ ټهوانهى يَفْرَحُونَ دلخوښ دهكهه

بِمَا بهوهى اَتُوا هينوايان (كردوويانه) وَيُحِبُّونَ و حهز دهكهه اَنْ كه يُحْمَدُوا ستايش بكړين بِمَا بهوهى (كه) لَمْ يَفْعَلُوا نهيانكردوه

فَلَا تَحْسَبَنَّهم ټهوهههركيز ټهوان وا دامه نې كه بِمَفَازَةٍ براوهى دهريازيوونن مِّنْ له الْعَذَابِ ټعهزاب و ټهشكهنجه

وَلَهُمْ و لهبويان ههيه عَذَابٌ عهزابيكي اَلَيْمٌ زور به ټازار (١٨٨) وَلِلَّهِ و ههر هى خودايه مُلْكٌ مولك و خاوهنداريه تي

السَّمَاوَاتِ ټاسمانهكان وَالْأَرْضِ ټو زهوى وَاللَّهُ و خودا عَلَى بهسهر كُلِّ ههموو شَيْءٍ شتې قَدِيرٌ دهسهلاتدار و به توانايه

(١٨٩) اِنْ بهراستى فِي له خَلَقِ بهديهينان و خهلقى السَّمَاوَاتِ ټاسمانهكان وَالْأَرْضِ و زهوى وَاخْتِلَافٍ و جياوازى

اللَّيْلِ شهو وَالنَّهَارِ و روژ دا لَايَاتٍ (بهدنيايى ههيه) بهلگهه ديار و نيشانهگهليک لِأُولَى بُو خاوهنى اَلْأَبَابِ ټيرى وهوشهكان

(١٩٠) الَّذِينَ ټهوانهى يَذْكُرُونَ (بهردهوام) يادى - اللَّهُ خودا - دهكههنهوه قِيَامًا به پيوه و له ههلسانهوه وَقُودًا و به دانيشتن

وَعَلَى و لهسهر جُنُوبِهِمْ تهنيشتهكانيان (به راكشاوى) وَيَتَفَكَّرُونَ و بيردهكههنهوه فِي له خَلَقِ بهديهينانى السَّمَاوَاتِ ټاسمانهكان

وَالْأَرْضِ و زهوى رَبَّنَا پهروهردىگاره مَا خَلَقْتَ بهديت نههيناهوه هَذَا ټهمه بَاطِلًا بې هووده و بهلاش

سُبْحَانَكَ (خودايه) پاى بُو ټو فَقِنَا جا بمانپريزه له عَذَابِ عهزابى النَّارِ ټاگر (١٩١) رَبَّنَا پهروهردىگاره اِنَّكَ بهراستى ټو

مَنْ ټهو (كهس) هى تَدْخِلِ بيخهيه ناو النَّارِ ټاگر فَقَدْ ټهوه بهدنيايى اُخْرَيَّتُهُ ټهوت ريسوا كردوه

وَمَا لِلظَّالِمِينَ و نيه بُو ستهمكاران مِّنْ (هيچ) اَنْصَارٍ پشتيوانانيك (١٩٢) رَبَّنَا پهروهردىگاره اِنَّا بهراستى ټيمه سَمِعْنَا -

مُنَادِيًا بانگههريك - مان بيسټ يَنَادِي بانگهپښت دهكات لِلْإِيمَانِ بُو بروا وئيمان: اَنْ كه آمَنُوا بروا بئين بَرَبِّكُمْ به پهروهردىگارتان

فَأَمَّا ټيتر بروامان هينا رَبَّنَا پهروهردىگاره فَاعْفِرْ ده خوښ ببه لَنَا بؤمان ذُنُوبَنَا له تاوانهكانمان وَكَفِّرْ وبپوښه وبسپروه

عَنَّا لِيَمَانَ سَيِّئَاتِنَا خراپهكانمان وَتَوَفَّنَا و بمانمرينه مَعَ لهگهل الْآبَرَارِ (پياو) چاكان (١٩٣) رَبَّنَا پهروهردىگاره

وَأَتِمَّا وَبَيِّمَان ببه خشه مآ ئه وهى وَعَدْتُمَا به ئَينَت دابوو پَيِّمَان عَلَى له سهر (زمانى) رُسُلِكَ پيغه مبه ره كانت

وَلَا تُخْزِنَا و پروزهرد (و شه رمه زار) مان مه كه يَوْمَ رَوْزَى الْقِيَامَةِ قِيَامَت و هه ئسانه وه إِنَّكَ بىگومان تُو

لَا تُخْلِفْ دواناخه يت (و ده گه ينيه جى) الْمِيعَادَ ئه وهى واده و به ئينه (١٩٤) فَاسْتَجَابَ ئيتر - وه لآمى دايه وه و قبوليكرد -

لَهُمْ بَيِّان رَّبُّهُمْ پهروهرد گاريان (نزاكه يان): أَنِّي به دُنْيَايِ مِنْ لَا أُضِيعُ نافه و ئتينم عَمَلِ كَارِى عَامِلٍ (هيچ) كار كه رى مِّنْكُمْ له نگو

مِّن (چ) ذَكَرَ ئَيَّرْ أَوْ يان أَنَّنِي بِبَعْضِكُمْ هه نديكتان مِّنْ له بَعْضٍ هه نديكن فَالَّذِينَ جَا ئه وانهى هَاجَرُوا كُوجيانكرد

وَأُخْرِجُوا و هره درخران مِّنْ له دِيَارِهِمْ مَال و زِيْدَى خَوْيَان وَأُودُوا و ئازاردان فِيْ له سَبِيلِ رِيْگا و له پيْناوى من

وَقَاتَلُوا و جهنگ و كوشتاريانكرد وَقَاتِلُوا و كوژران لَا تُكْفِرَنَّ ئه وه به دُنْيَايِ و بى (هيچ) گومانى ده پوْشم و خوْش ده بم عَنْهُمْ لَيِّان (له)

سَيِّئَاتِهِمْ خراپه كانيان وَلَا تُدْخِلْنَهُمْ و به دُنْيَايِ و بى (هيچ) گومانى ده يانخه مه ناو جَنَّاتٍ باغ و باغاتى تَجْرِيْ - مِّنْ له

تَحْتَهَا ژيرياندا الْأَنْهَارُ روباره كان - تَيِّده په رى ثَوَابًا (وهك) پاداشتى مِّنْ له عِنْدَ لايهن اللّٰهُ خُوداوه وَاللّٰهُ و خُوداش

عِنْدَهُ له لآى هه يه حُسْنٌ - الثَّوَابِ پاداشت - ي باش و چاك (١٩٥) لَا يَغُرَّنَّكْ هه رگيز نه تخه له تيئى و فريو نه خوْى به

تَقَلُّبُ ئه ولا و ئه ولا كردي الَّذِينَ ئه وانهى كَفَرُوا بى بروابوون فِيْ له الْبِلَادِ و لاتاندا (١٩٦) مَتَاعٌ (ئه وه) رابواردنيكى

قَلِيلٌ كه مه ثُمَّ پاشان مَاوَاهُمْ جِيْگا و مالى ئه وان جَهَنَّمَ دُوزخه وَبِئْسَ و خراپترين الْمِهَادُ جِيْگاى ئاماده كراوى مانه وه يه

(١٩٧) لَكِنِ به لآم الَّذِينَ ئه وانهى اتَّقُوا - رَبَّهُمْ له پهروهرد گاريان - ترساون و بارئيزكاريان كرده لَهُمْ (ئه وه) بُو ئه وان هه يه

جَنَّاتٍ باغاتى تَجْرِيْ تَيِّده په رى مِّنْ له تَحْتَهَا ژيرياندا الْأَنْهَارُ روباره كان خَالِدِينَ هه تا هه تايى ماوهن فِيْهَا تياييدا

نَزَلًا وهك ميواندارى مِّنْ له عِنْدَ لايه ني اللّٰهُ خُوداوه وَمَا و ئه وهى عِنْدَ لآى اللّٰهُ خُودايه خَيْرٌ چاكتره

لِللَّابِرَارِ بُو پاك و چاك (١٩٨) وَإِنْ و به دُنْيَايِ (هه يه) مِّنْ له أَهْلِ خَاوَهن الْكِتَابِ كيْتابه (ئاسمانيه كان)

لَمَنْ ئه و كه سانه ي كه يُؤْمِنُ بروا دين بِاللّٰهِ به خودا وَمَا و (بروادين به) ئه وهى أَنْزَلَ دابه زئيراوه إِلَيْكُمْ بُو ئيوه وَمَا و ئه وهى

أُنزِلَ دابه زیتراوه إِلَیْهِمْ بُوَ ئهوان خَاشِعِينَ ملکه چ و داماوون لِلَّهِ بُوَ خودا لَا یَشْتُرُونَ ناکړن بِآيَاتِ به ئایه ته کانی اللَّهُ خودا

ثُمَّ نَخ و پاره یه کی قَلِيلًا ګه کم أُولَئِكَ ئهوانه هُم بُوَیان هه یه أَجْرُهُمْ پاداشتی خوْیان عِنْدَ لای رَبِّهِمْ پهروه ردگاریان

إِنَّ به د لنیایي اللَّهُ خودا سَرِيعٌ - الْحِسَابِ لپرسینه وهی - خپرایه (۱۹۹) يَا أَيُّهَا هُوَ ئه ی الذِّینَ ئهوانه ی

آمَنُوا بروتان هیناوه اصْبِرُوا ئارام بګرن وَصَابِرُوا و زور خوْتان رابګرن

وَرَابِطُوا خوْ بهستن و له رباط دابن (له پاسه وانی جیهاد و چاوه پروانی نوټژ) وَاتَّقُوا و پارټیکار بن و بترسن له اللَّهُ خودا

لَعَلَّكُمْ به لکو تُفْلِحُونَ سه رفراز ده بن (۲۰۰)